

รายงานผลการวิจัย

เรื่อง

สาระความรู้และสมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ผู้ประกอบวิชาชีพครู
ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู วิทยาลัยครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

**Knowledge and Competencies as per the Knowledge Standards of Teaching
Professionals of students in the Graduate Diploma Program in Teaching
Profession at College of Education, Dhurakij Pundit University**

โดย

นายโชติ แยมแสง

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

รายงานการวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนจากมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

ปี พ.ศ. 2557

ชื่อเรื่อง : สารความรู้และสมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ผู้ประกอบการวิชาชีพครู
ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู วิทยาลัยครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

ผู้วิจัย : อาจารย์ ดร. โชติ แยมแสง สถาบัน มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

ปีที่พิมพ์ : 2558 สถานที่พิมพ์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับสารความรู้และสมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ผู้ประกอบการวิชาชีพครู 2) หาลำดับความต้องการพัฒนามาตรฐานความรู้ 3) หาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะผู้ประกอบการวิชาชีพครูกับสารความรู้และสมรรถนะ และ 4) หาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อสารความรู้และสมรรถนะของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู ก่อนเข้ารับการศึกษาระดับปริญญาตรี คือนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู เครื่องมือเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า มาตรฐานความรู้ผู้ประกอบการวิชาชีพครูทั้ง 11 ด้าน มีระดับสารความรู้โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายมาตรฐานพบว่า คุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณอยู่ในลำดับสูงสุด รองลงมาได้แก่การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ส่วนการประกันคุณภาพการศึกษาอยู่ในลำดับต่ำสุด ระดับสมรรถนะโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายมาตรฐานพบว่า คุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณอยู่ในลำดับสูงสุด รองลงมาได้แก่ความเป็นครู ส่วนหลักสูตรอยู่ในลำดับต่ำสุด ลำดับความต้องการพัฒนามาตรฐานความรู้ปรากฏว่ามาตรฐานความเป็นครูมีความสำคัญสูงสุด รองลงมาได้แก่จิตวิทยาสำหรับครู ส่วนการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อยู่ในลำดับต่ำสุด ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะผู้ประกอบการวิชาชีพครูกับสารความรู้และสมรรถนะ ปรากฏว่าไม่มีลักษณะผู้ประกอบการวิชาชีพครูที่มีความสัมพันธ์กับสารความรู้และสมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ผู้ประกอบการวิชาชีพครู ส่วนปัจจัยที่มีผลกระทบต่อสารความรู้มากที่สุดคือจิตวิทยาสำหรับครู รองลงมาคือการจัดการเรียนรู้และการจัดการชั้นเรียน ส่วนภาษาและวัฒนธรรมอยู่ในลำดับต่ำสุด และปัจจัยที่มีผลกระทบต่อสมรรถนะมากที่สุดคือ การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ รองลงมาคือ จิตวิทยาสำหรับครู ส่วนภาษาและวัฒนธรรม อยู่ในลำดับต่ำสุด

Topic : Knowledge and Competencies as per the Knowledge Standards of Teaching Professionals of students in the Graduate Diploma Program in Teaching Profession at College of Education, Dhurakij Pundit University.

Researcher : Dr.Choti Yamsang Institution : Dhurakij Pundit University.

Printed : 2558 Place : Dhurakij Pundit University.

ABSTRACT

The objectives of this study were to 1) study knowledge and competencies as per the knowledge standards of teaching professionals; 2) priorities needs for knowledge standards development; 3) find a relationship between characteristics of teaching professionals and knowledge and competencies; and 4) identify factors affecting the knowledge and competencies of students in the Graduate Diploma Program in Teaching Profession prior to the admission. The population was the students in the Graduate Diploma Program in Teaching Profession. Data were collected by questionnaires and analyses by the descriptive statistics, namely frequency, percentage, mean and standard deviation.

The findings revealed that overall, the 11 domains knowledge standards of the teaching professionals were at the fair level. In regard to each domain, the 'Ethics, Morality and Professional Ethics' was the highest rated domain, followed by 'Learning Assessment and Evaluation'. 'Education Quality Assurance' was at the lowest level. The overall competencies were at the 'much' level. The finding of each standard showed that 'Ethics, Morality and Professional Ethics' was at the highest level, followed by 'Being a Professional Teacher', while 'Curriculum Innovation' was at the lowest level. Regarding the priority of the needs for knowledge standards development, the results revealed that 'Standard of Being a Professional Teacher' gained the highest significance, followed by 'Psychology for Teachers', while 'Research for Learning Development' was at the lowest level. It was found that there was no relationship between characteristics of teaching professionals and knowledge and competencies. The most influential factor on knowledge was 'Psychology for Teachers', followed by 'Learning and Classroom Management'. 'Language and Culture' was at the lowest level. 'Research for Learning Development' was reported as the most affecting factor on competencies, followed by 'Psychology for Teachers', while 'Language and Culture' was found to be the least affecting factor.

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์จากหลายฝ่าย โดยเฉพาะมหาวิทยาลัย
ธุรกิจบัณฑิต ที่ได้ให้ทุนสนับสนุนในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณ ศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูรย์ สีนลา
รัตน์ คณบดีวิทยาลัยครุศาสตร์และรองอธิการบดีฝ่ายวิจัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ที่ได้กรุณา
ส่งเสริมให้ทำการวิจัยเพื่อนำผลการวิจัย มาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน และ
พัฒนาหลักสูตรของวิทยาลัยครุศาสตร์ต่อไป

ขอขอบคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. สรชัย พิศาลบุตร ที่ได้กรุณาแนะนำ ตรวจสอบและแก้ไข
ปรับปรุงงานวิจัยจนสำเร็จลุล่วงด้วยดี และขอบคุณนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู
รุ่นที่ 1 ปีการศึกษา 2557 ของวิทยาลัยครุศาสตร์ทุกคน ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

อาจารย์ ดร.โชติ แยมแสง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	๗
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๘
สารบัญตาราง.....	๙
บทที่	
1. บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ในการวิจัย.....	2
1.3 สมมติฐานการวิจัย.....	3
1.4 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	3
1.5 ขอบเขตการวิจัย.....	3
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
1.7 นิยามศัพท์.....	4
2. แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
2.1 กฎหมายเกี่ยวกับครู.....	5
2.2 มาตรฐานวิชาชีพครู.....	6
2.3 หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู.....	15
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	21
3. ระเบียบวิธีวิจัย	23
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	23
3.2 ตัวแปรที่ศึกษา.....	23
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	24
3.4 การพัฒนาเครื่องมือ.....	24
3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	24
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	24
3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	25
3.8 การนำเสนอผลการวิจัย.....	25

สารบัญ(ต่อ)

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	26
ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพ(ลักษณะ)ของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	26
ตอนที่ 2 ระดับสาระความรู้และสมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ผู้ประกอบการวิชาชีพครู.....	29
ตอนที่ 3 ลำดับความสำคัญของมาตรฐานความรู้ผู้ประกอบการวิชาชีพครู.....	41
ตอนที่ 4 การทดสอบสมมติฐาน.....	42
ตอนที่ 5 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะผู้ประกอบการวิชาชีพครูกับสาระความรู้และสมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ผู้ประกอบการวิชาชีพครู.....	52
ตอนที่ 6 หาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อสาระความรู้และสมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ผู้ประกอบการวิชาชีพครู.....	54
5. สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	56
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	56
5.2 อภิปรายผลการศึกษา.....	60
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	65
บรรณานุกรม.....	67
ภาคผนวก.....	
แบบสอบถาม.....	

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.1 ข้อมูลสถานะภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	26
4.2 ความประสงค์ในการเป็นครู.....	28
4.3 ระดับสาระความรู้.....	29
4.4 ระดับสมรรถนะ.....	29
4.5 ระดับสาระความรู้.....	30
4.6 ระดับสมรรถนะ.....	30
4.7 ระดับสาระความรู้.....	31
4.8 ระดับสมรรถนะ.....	31
4.9 ระดับสาระความรู้.....	32
4.10 ระดับสมรรถนะ.....	32
4.11 ระดับสาระความรู้.....	33
4.12 ระดับสมรรถนะ.....	33
4.13 ระดับสาระความรู้.....	34
4.14 ระดับสมรรถนะ.....	34
4.15 ระดับสาระความรู้.....	35
4.16 ระดับสมรรถนะ.....	35
4.17 ระดับสาระความรู้.....	36
4.18 ระดับสมรรถนะ.....	36
4.19 ระดับสาระความรู้.....	37
4.20 ระดับสมรรถนะ.....	37
4.21 ระดับสาระความรู้.....	38
4.22 ระดับสมรรถนะ.....	38
4.23 ระดับสาระความรู้.....	39
4.24 ระดับสมรรถนะ.....	39
4.25 สรุปสาระความรู้และสมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ผู้ประกอบวิชาชีพครู...	40
4.26 ลำดับความสำคัญของมาตรฐานความรู้ผู้ประกอบวิชาชีพครู.....	41

สารบัญตาราง(ต่อ)

4.27	สาระความรู้ตามมาตรฐานความรู้ผู้ประกอบวิชาชีพครูที่มีเพศแตกต่างกัน....	42
4.28	สาระความรู้ตามมาตรฐานความรู้ผู้ประกอบวิชาชีพครูที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน.....	43
4.29	สาระความรู้ตามมาตรฐานความรู้ของผู้ประกอบวิชาชีพครูที่มีอายุแตกต่างกัน.....	44
4.30	สาระความรู้ตามมาตรฐานความรู้ของผู้ประกอบวิชาชีพครูที่จบปีการศึกษาแตกต่างกัน.....	45
4.31	ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ปีการศึกษาที่จบและด้านการประกันคุณภาพการศึกษา	46
4.32	สาระความรู้ตามมาตรฐานความรู้ของผู้ประกอบวิชาชีพครูที่มีเกรดเฉลี่ยในการจบแตกต่างกัน.....	47
4.33	สาระความรู้ตามมาตรฐานความรู้ของผู้ประกอบวิชาชีพครูที่สอนระดับชั้นแตกต่างกัน.....	48
4.34	ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ระดับชั้นการศึกษาและด้านปรัชญา.....	49
4.35	สาระความรู้ตามมาตรฐานความรู้ของผู้ประกอบวิชาชีพครูที่มีประสบการณ์ในการสอนแตกต่างกัน.....	50
4.36	ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ประสบการณ์ในการสอนกับด้านการจัดการเรียนรู้และการจัดการชั้นเรียน.....	51
4.37	ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะผู้ประกอบวิชาชีพครูกับสาระความรู้ตามมาตรฐานความรู้ผู้ประกอบวิชาชีพครู.....	52
4.38	ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะผู้ประกอบวิชาชีพครูกับสมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ผู้ประกอบวิชาชีพครู.....	53
4.39	ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อสาระความรู้ตามมาตรฐานความรู้ผู้ประกอบวิชาชีพครูจำแนกตามด้าน.....	54
4.40	ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อสมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ผู้ประกอบวิชาชีพครูจำแนกตามด้าน.....	55

DRU

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 มาตรา 4(กระทรวงศึกษาธิการ,2546) ได้กำหนดไว้ว่า ครู หมายถึงบุคลากรวิชาชีพที่ทำหน้าที่หลักทางการเรียนการสอนและการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการต่างๆในสถานศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และ คณาจารย์ หมายถึงบุคลากรซึ่งทำหน้าที่หลักทางการสอนและการวิจัยในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาระดับปริญญาของรัฐและเอกชน และพระราชบัญญัติ สภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546 มาตรา 4 (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา,2553) ได้กำหนดว่า ครู หมายถึงบุคลากรซึ่งประกอบวิชาชีพหลักทางการเรียนการสอนและการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการต่างๆในสถานศึกษาปฐมวัย ขั้นพื้นฐาน และอุดมศึกษาที่ต่ำกว่าปริญญาทั้งของรัฐและเอกชน

ครูเป็นวิชาชีพชั้นสูงมีความสำคัญและความจำเป็นต่อสังคมไทยอย่างต่อเนื่องยาวนาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น อาทิการเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้อันเป็นผลมาจากการพัฒนาในยุคสังคมโลกาภิวัตน์ ที่ทำให้ขอบข่ายของการสืบเสาะค้นคว้า แสวงหา และการถ่ายทอดความรู้ การเรียนรู้เป็นไปอย่างกว้างขวางรวดเร็ว พร้อมกับการขยายขอบข่าย และเชื่อมโยงความรู้แห่งศาสตร์ต่างๆมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการสื่อสาร ประเทศไทยกำลังก้าวหน้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี 2558 เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข มีการแก้ไขปัญหอย่างสันติวิธี มีความมั่นคงมั่งคั่งในทางเศรษฐกิจ สามารถแข่งขันกับประเทศในภูมิภาคอื่นๆได้ รวมทั้งสามารถอยู่ร่วมกันในสังคมที่เอื้ออาทร จึงถือเป็นจุดเปลี่ยนสำคัญอีกครั้งหนึ่ง (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา,2552)

เมื่อครุมีความสำคัญและเป็นอาชีพชั้นสูง จึงได้มีการกำหนดให้มีหน่วยงานดูแลครุตาม พระราชบัญญัติ สภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546 มาตรา 7 ให้มีสภาครูและบุคลากร ทางการศึกษา เรียกว่า “คุรุสภา” มีฐานะเป็นนิติบุคคล ในกำกับของกระทรวงศึกษาธิการ โดยให้มี หน้าที่ต่างๆ และหน้าที่อื่นหนึ่งซึ่งมีความสำคัญต่ออาชีพครุคือกำหนดมาตรฐานวิชาชีพครุ และคุรุ สภาได้ออกข้อบังคับคุรุสภา พ.ศ.2556ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ ครุไว้ 11 มาตรฐาน ได้แก่ 1 ความ เป็นครู 2 ปรัชญาการศึกษา 3 ภาษาและวัฒนธรรม 4 จิตวิทยาสำหรับครู 5 หลักสูตร 6 การจัดการ เรียนรู้และการจัดการชั้นเรียน 7 การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ 8 นวัตกรรมและเทคโนโลยี สารสนเทศทางการศึกษา 9 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ 10 การประกันคุณภาพการศึกษา และ 11 คุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณ .และในแต่ละมาตรฐานคุรุสภายังได้ออกประกาศ คณะกรรมการคุรุสภาเรื่องสาระความรู้สมรรถนะและประสบการณ์วิชาชีพของผู้ประกอบวิชาชีพ ครุ ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษาและศึกษานิเทศก์ซึ่งในข้อบังคับได้กำหนดสาระ ความรู้และสมรรถนะไว้ด้วย

ดังนั้นสถาบันการศึกษาที่จัดการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตสาขาวิชาชีพครุ เพื่อให้ผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาต่างๆได้เข้าเรียนเพื่อประกอบอาชีพครุ ให้มี มาตรฐานความรู้ 11 มาตรฐาน จึงต้องจัดหลักสูตรให้มีเนื้อหาตามสาระความรู้และสมรรถนะ ตามที่คุรุสภากำหนด

วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ได้เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตร บัณฑิตวิชาชีพครุ เพื่อให้ผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาต่างๆได้เข้าเรียนเพื่อประกอบ อาชีพครุ ตามกฎหมายและข้อบังคับดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำการวิจัยเรื่อง สาระความรู้และ สมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ผู้ประกอบวิชาชีพครุ เพื่อทราบระดับสาระความรู้ สมรรถนะและ ลำดับความสำคัญของมาตรฐานความรู้ผู้ประกอบวิชาชีพครุ ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตร บัณฑิตวิชาชีพครุ วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

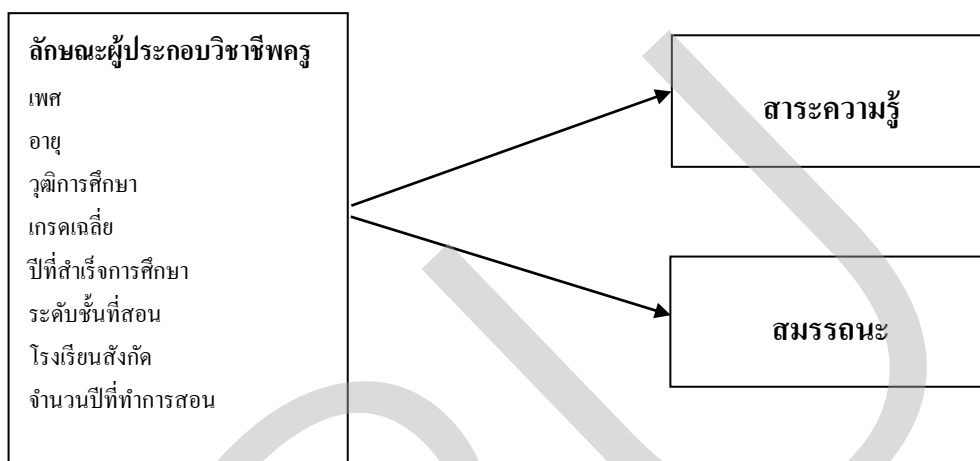
1.2 วัตถุประสงค์ในการวิจัย

- 1) เพื่อวิเคราะห์ระดับสาระความรู้และสมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ผู้ประกอบวิชาชีพครุก่อน เข้าศึกษา
- 2) เพื่อจัดลำดับความสำคัญของมาตรฐานความรู้ผู้ประกอบวิชาชีพครุ
- 3) เพื่อวัดความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะผู้ประกอบวิชาชีพครุกับสาระความรู้และ สมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ผู้ประกอบวิชาชีพครุ
- 4) เพื่อหาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อสาระความรู้และสมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ผู้ ประกอบวิชาชีพครุ

1.3 สมมติฐานการวิจัย

ลักษณะของผู้ประกอบวิชาชีพครู ไม่ทำให้สาระความรู้และสมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ผู้ประกอบวิชาชีพครู แตกต่างกัน หรือลักษณะของผู้ประกอบวิชาชีพครูไม่มีความสัมพันธ์กับสาระความรู้และสมรรถนะตามมาตรฐานความรู้

1.4 กรอบแนวคิดในการวิจัย

1.5 ขอบเขตการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ มีขอบเขตดังนี้

1) เนื้อหาที่ศึกษาได้แก่ มาตรฐานความรู้ผู้ประกอบวิชาชีพครู 11 มาตรฐาน ประกอบด้วย ความรู้เกี่ยวกับ 1) ความเป็นครู 2) ปรัชญาการศึกษา 3) ภาษาและวัฒนธรรม 4) จิตวิทยาสำหรับครู 5) หลักสูตร 6) การจัดการเรียนรู้และการจัดการชั้นเรียน 7) การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ 8) นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา 9) การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ 10) การประกันคุณภาพการศึกษา 11) คุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณ

2) ประชากรได้แก่นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู วิทยาลัยครูศาสตรมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตฯ รุ่นที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 120 คน

3) เวลาในการทำการวิจัย ปีการศึกษา 2557

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1) ทราบระดับสาระความรู้และสมรรถนะตามมาตรฐานความรู้เพื่อนำไปพัฒนาการเรียนการสอนในแต่ละมาตรฐานความรู้

2) ทราบลำดับความสำคัญของมาตรฐานความรู้เพื่อนำไปปรับปรุงเนื้อหาของรายวิชาต่างๆของหลักสูตร

3) ทราบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะผู้ประกอบวิชาชีพครูกับสาระความรู้และสมรรถนะตามมาตรฐานความรู้เพื่อนำไปประกอบการพิจารณาคัดเลือกนักศึกษา

4) ทราบปัจจัยที่มีความสำคัญต่อสาระความรู้และสมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ฯ เพื่อนำไปประกอบการพิจารณาจัดลำดับความสำคัญของมาตรฐานความรู้ผู้ประกอบวิชาชีพครูทั้ง 11 มาตรฐาน

5) นำข้อมูลทั้งหมดประกอบการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร ประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครูต่อไป

1.7 นิยามศัพท์

วิชาชีพ หมายถึง วิชาชีพทางการศึกษาที่ทำหน้าที่หลักทางด้านการเรียนการสอนและการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนการบริหารสถานศึกษา การบริหารการศึกษานอกสถานศึกษาและการนิเทศการศึกษา ในสถานศึกษาปฐมวัยขั้นพื้นฐานและอุดมศึกษาที่ต่ำกว่าปริญญาทั้งของรัฐและเอกชน

วิชาชีพครู หมายถึง วิชาชีพที่ทำหน้าที่หลักด้านการเรียนการสอน และการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการต่างๆ ในสถานศึกษาปฐมวัย ขั้นพื้นฐาน และอุดมศึกษาที่ต่ำกว่าปริญญา ทั้งของรัฐและเอกชน

มาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษา หมายถึงข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะและคุณภาพที่พึงประสงค์ในการประกอบวิชาชีพทางการศึกษาซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาต้องประพฤติปฏิบัติตามประกอบด้วยมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ มาตรฐานการปฏิบัติงานและมาตรฐานการปฏิบัติตน

มาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ หมายถึงข้อกำหนดเกี่ยวกับความรู้และประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้หรือการจัดการศึกษาซึ่งผู้ต้องการประกอบวิชาชีพทางการศึกษาต้องมีเพียงพอที่สามารถนำไปใช้ในการประกอบวิชาชีพได้

สาระความรู้ หมายถึง รายละเอียดของสิ่งที่สั่งสมมาจากการศึกษาเล่าเรียนการค้นคว้าหรือประสบการณ์ รวมทั้งความสามารถเชิงปฏิบัติและทักษะความเข้าใจหรือสารสนเทศที่ได้รับมาจากประสบการณ์ สิ่งที่ได้รับมาจากการได้ยิน ได้ฟังการคิดหรือการปฏิบัติองค์วิชาในแต่ละสาขา

สมรรถนะ หมายถึง ความสามารถ จิตความสามารถหรือสมรรถภาพ ใช้กับคนและเครื่องจักร เครื่องยนต์ เช่น ครูคนนี้มีความสามารถสูงในเรื่องการสอน หรือผู้บริหารยุคนี้วัดกันที่จิตความสามารถ หรือ รถยนต์คันนี้มีสมรรถนะเยี่ยมเรื่องเกาถน

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องสาระความรู้และสมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ผู้ประกอบการวิชาชีพครูของ นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับดังนี้

- 1 กฎหมายเกี่ยวกับครู
- 2 มาตรฐานวิชาชีพครู
- 3 หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู
- 4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 กฎหมายเกี่ยวกับครู

2.1.1 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ที่แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546) ว่าด้วยครูคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา

มาตรา52ให้กระทรวงส่งเสริมให้มีระบบกระบวนการผลิตการพัฒนาครูคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง โดยการกำกับและประสานให้สถาบันที่ทำหน้าที่ผลิตและพัฒนาครูคณาจารย์รวมทั้งบุคลากรทางการศึกษาให้มีความพร้อมและมีความเข้มแข็งในการเตรียมบุคลากรใหม่และการพัฒนาบุคลากรประจำการอย่างต่อเนื่อง รัฐพึงจัดสรรงบประมาณและจัดตั้งกองทุนพัฒนาครูคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาอย่างเพียงพอ

มาตรา53ให้มีองค์กรวิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษาและผู้บริหารการศึกษามีฐานะเป็นองค์กรอิสระภายใต้การบริหารของสภาวิชาชีพในกำกับของกระทรวง มีอำนาจหน้าที่กำหนดมาตรฐานวิชาชีพ ออกและเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ กำกับดูแลการปฏิบัติตามมาตรฐานและจรรยาบรรณของวิชาชีพรวมทั้งการพัฒนาวิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษาและผู้บริหารการศึกษา

ให้ครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษาและบุคลากรทางการศึกษาอื่นทั้งของรัฐและเอกชนต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพตามที่กฎหมายกำหนด

การจัดให้มีองค์กรวิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษาและบุคลากรทางการศึกษาอื่น คุณสมบัติหลักเกณฑ์และวิธีการในการออกและเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

ความในวรรคสองไม่ใช่บังคับแก่บุคลากรทางการศึกษาที่จัดการศึกษาตามอัธยาศัยสถานศึกษาตามมาตรา 18 (3) ผู้บริหารการศึกษาระดับเหนือเขตพื้นที่การศึกษาและวิทยาการพิเศษทางการศึกษา

ความในมาตรานี้ไม่ใช่บังคับแก่คณาจารย์ผู้บริหารสถานศึกษาและผู้บริหารการศึกษาในระดับอุดมศึกษาระดับปริญญา

มาตรา 54 ให้มีองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการครู โดยให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาทั้งของหน่วยงานทางการศึกษาในระดับสถานศึกษาของรัฐและระดับเขตพื้นที่การศึกษาเป็นข้าราชการในสังกัดองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูโดยยึดหลักการกระจายอำนาจการบริหารงานบุคคลสู่เขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาทั้งนี้ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

มาตรา 55 ให้มีกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนค่าตอบแทนสวัสดิการและสิทธิประโยชน์เกี่ยวกับอื่นสำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อให้มีรายได้ที่เพียงพอและเหมาะสมกับฐานะทางสังคมและวิชาชีพ ให้มีกองทุนส่งเสริมครูคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาเพื่อจัดสรรเป็นเงินอุดหนุนงานริเริ่มสร้างสรรค์ผลงานดีเด่นและเป็นรางวัลเชิดชูเกียรติครูคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาทั้งนี้ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 56 การผลิตและพัฒนาอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา การพัฒนามาตรฐานและจรรยาบรรณของวิชาชีพและการบริหารงานบุคคลของข้าราชการหรือพนักงานของรัฐในสถานศึกษาระดับปริญญาที่เป็นนิติบุคคลให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษาแต่ละแห่งและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

จากบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าว อาชีพครูเป็นอาชีพชั้นสูง กระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดให้มีระบบ และกระบวนการผลิต โดยเน้นให้มีคุณภาพและมาตรฐานต่างๆ มีองค์กรวิชาชีพเพื่อกำหนดมาตรฐานและออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู มีหน้าที่กำกับดูแลตั้งแต่กระบวนการผลิต การออกใบอนุญาต มีองค์กรกลางบริหารงานบุคคลสำหรับครูโดยเฉพาะขึ้น แต่ที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ครอบคลุมเฉพาะที่เกี่ยวกับการศึกษาขั้นพื้นฐานเท่านั้น

นอกจากนี้ตามมาตรา 53 ให้มีองค์กรวิชาชีพขึ้น คือ ครูสภา เพื่อทำหน้าที่ดังกล่าว

2. 2 มาตรฐานวิชาชีพครู

2.2.1 ข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ พ.ศ. 2556(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 130 ตอนพิเศษ 130 ง 4 ตุลาคม 2556)

ข้อ 4 ในข้อบังคับนี้ “วิชาชีพ” หมายความว่า วิชาชีพทางการศึกษาที่ทำหน้าที่หลักทางด้านการเรียนการสอนและการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการต่างๆรวมทั้งการรับผิดชอบการ

บริหารสถานศึกษาในสถานศึกษาปฐมวัยขั้นพื้นฐานและอุดมศึกษาที่ต่ำกว่าปริญญาทั้งของรัฐและเอกชนและการบริหารการศึกษานอกสถานศึกษาในระดับเขตพื้นที่การศึกษาตลอดจนการสนับสนุนการศึกษาให้บริการหรือปฏิบัติงานเกี่ยวเนื่องกับการจัดกระบวนการเรียนการสอนการนิเทศและการบริหารการศึกษาในหน่วยงานการศึกษาต่างๆ

“ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา” หมายความว่าครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษาและบุคลากรทางการศึกษาอื่น ซึ่งได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพตามพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546

“ครู” หมายความว่าบุคคลซึ่งประกอบวิชาชีพหลักทางด้านการเรียนการสอนและการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการต่างๆ ในสถานศึกษาปฐมวัยขั้นพื้นฐานและอุดมศึกษาที่ต่ำกว่าปริญญาทั้งของรัฐและเอกชน

“มาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษา” หมายความว่าข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะและคุณภาพที่พึงประสงค์ในการประกอบวิชาชีพทางการศึกษาซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาต้องประพฤติปฏิบัติตาม ประกอบด้วยมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ มาตรฐานการปฏิบัติงานและมาตรฐานการปฏิบัติตน

“มาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ” หมายความว่าข้อกำหนดเกี่ยวกับความรู้และประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้หรือการจัดการศึกษาซึ่งผู้ต้องการประกอบวิชาชีพทางการศึกษาต้องมีเพียงพอที่สามารถนำไปใช้ในการประกอบวิชาชีพได้

“มาตรฐานการปฏิบัติงาน” หมายความว่าข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะหรือการแสดงผลการปฏิบัติงานและการพัฒนางานซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาต้องปฏิบัติตามเพื่อให้เกิดผลตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายการเรียนรู้หรือการจัดการศึกษารวมทั้งต้องฝึกฝนให้มีทักษะหรือความชำนาญสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง

“มาตรฐานการปฏิบัติตน” หมายความว่าจรรยาบรรณของวิชาชีพที่กำหนดขึ้นเป็นแบบแผนในการประพฤติตนซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาต้องปฏิบัติตามเพื่อรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณชื่อเสียงและฐานะของผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาให้เป็นที่เชื่อถือศรัทธาแก่ผู้รับบริการและสังคมอันจะนำมาซึ่งเกียรติและศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพ

เมื่อได้จัดตั้ง ครุสภา ขึ้น ครุสภาจึงได้ออกข้อบังคับให้ผู้ประกอบวิชาชีพครูต้องมีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางการศึกษาหรือเทียบเท่าหรือมีคุณวุฒิอื่นที่ครุสภารับรองโดยมีมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพตามรายละเอียด ต่อไปนี้

ข้อ 6 ผู้ประกอบวิชาชีพครูต้องมีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางการศึกษาหรือเทียบเท่าหรือมีคุณวุฒิอื่นที่ครุสภารับรองโดยมี

มาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพดังต่อไปนี้

(ก) มาตรฐานความรู้ประกอบด้วยความรู้ดังต่อไปนี้

- 1) ความเป็นครู
- 2) ปรัชญาการศึกษา
- 3) ภาษาและวัฒนธรรม
- 4) จิตวิทยาสำหรับครู
- 5) หลักสูตร
- 6) การจัดการเรียนรู้และการจัดการชั้นเรียน
- 7) การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้
- 8) นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา
- 9) การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้
- 10) การประกันคุณภาพการศึกษา
- 11) คุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณ

(ข) มาตรฐานประสบการณ์วิชาชีพ ผ่านการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาตามหลักสูตรปริญญาทางการศึกษาเป็นเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปีและผ่านเกณฑ์การประเมินปฏิบัติการสอนตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการคุรุสภากำหนดดังต่อไปนี้

- 1) การฝึกปฏิบัติวิชาชีพระหว่างเรียน
- 2) การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ

ข้อ 11 ผู้ประกอบวิชาชีพครูต้องมี

มาตรฐานการปฏิบัติงาน ดังต่อไปนี้

- 1) ปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการเพื่อพัฒนาวิชาชีพครูให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ
- 2) ตัดสินใจปฏิบัติการกิจกรรมต่างๆ โดยคำนึงถึงผลที่จะเกิดแก่ผู้เรียน
- 3) มุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียนให้เติบโตเต็มตามศักยภาพ
- 4) พัฒนาแผนการสอนให้สามารถปฏิบัติได้จริงในชั้นเรียน
- 5) พัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ
- 6) จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนรู้จักคิดวิเคราะห์คิดสร้างสรรค์โดยเน้น

ผลถาวรที่เกิดแก่ผู้เรียน

- 7) รายงานผลการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนได้อย่างมีระบบ
- 8) ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน
- 9) ร่วมมือกับผู้อื่นในสถานศึกษาอย่างสร้างสรรค์
- 10) ร่วมมือกับผู้อื่นในชุมชนอย่างสร้างสรรค์

11) แสวงหาและใช้ข้อมูลข่าวสารในการพัฒนา

12) สร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในทุกสถานการณ์

ข้อ 14 ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาต้องมี

มาตรฐานการปฏิบัติตน ตามข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยจรรยาบรรณของวิชาชีพ ซึ่งคุรุสภาได้กำหนดให้มีข้อบังคับว่าด้วยจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. 2556 (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 130 ตอนพิเศษ 130 ง 4 ตุลาคม 2556) ไว้ดังต่อไปนี้

“จรรยาบรรณของวิชาชีพ” หมายความว่า มาตรฐานการปฏิบัติตนที่กำหนดเป็นแบบแผนในการประพฤติตน ซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาต้องปฏิบัติตาม เพื่อรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณชื่อเสียงและฐานะของผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาให้เป็นที่ยอมรับและศรัทธาแก่ผู้รับบริการและสังคม อันจะนำมาซึ่งเกียรติและศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพ มี 5 หมวด

หมวดที่ 1 จรรยาบรรณต่อตนเอง

ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องมีวินัยในตนเอง พัฒนาตนเองด้านวิชาชีพ บุคลิกภาพ และวิสัยทัศน์ ให้ทันต่อการพัฒนาทางวิทยาการ เศรษฐกิจ สังคม และการเมืองอยู่เสมอ

หมวด 2 จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ

ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องรัก ศรัทธา ซื่อสัตย์สุจริต รับผิดชอบต่อวิชาชีพ

หมวด 3 จรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ

1) ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องรัก เมตตา เอาใจใส่ ช่วยเหลือ ส่งเสริม ให้กำลังใจ ศิษย์ และผู้รับบริการ ตามบทบาทหน้าที่โดยเสมอหน้า

2) ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ ทักษะ และนิสัยที่ถูกต้องดีงามแก่ศิษย์ และผู้รับบริการ ตามบทบาทหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ ด้วยความบริสุทธิ์ใจ

3) ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี ทั้งทางกาย วาจา และจิตใจ

4) ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องไม่ปฏิบัติตนเป็นปฏิปักษ์ต่อความเจริญทางกาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์ และสังคมของศิษย์ และผู้รับบริการ

5) ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องให้บริการด้วยความจริงใจและเสมอภาค โดยไม่เรียกรับหรือยอมรับผลประโยชน์จากการใช้ตำแหน่งหน้าที่โดยมิชอบ

หมวด 4 จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ

ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา พึงปฏิบัติตนเป็นผู้นำในการอนุรักษ์ และพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญา สิ่งแวดล้อม รักษาผลประโยชน์ของส่วนรวม และยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

สรุปได้ว่า ผู้ที่ประกอบวิชาชีพครูจะต้องมีมาตรฐานความรู้¹¹ มาตรฐานประสบการณ์วิชาชีพ 2 มาตรฐาน มาตรฐานการปฏิบัติงาน¹² มาตรฐาน และมาตรฐานการปฏิบัติตนตามข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยจรรยาบรรณของวิชาชีพ และได้กำหนดสาระความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ ขึ้น ดังนี้

2.3 ประกาศคณะกรรมการคุรุสภาเรื่องสาระความรู้สมรรถนะและประสบการณ์วิชาชีพของผู้ประกอบวิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษาและศึกษานิเทศก์ ตามข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ พ.ศ. 2556(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม130ตอนพิเศษ156ง12พฤศจิกายน 2556)

หมวด1 ผู้ประกอบวิชาชีพครู มี สาระความรู้และสมรรถนะของผู้ประกอบวิชาชีพครูตามมาตรฐานความรู้

1 ความเป็นครู ประกอบด้วย

(ก) สาระความรู้

- (1) สภาพงานครูคุณลักษณะและมาตรฐานวิชาชีพครู
- (2) การปลูกฝังจิตวิญญาณความเป็นครู
- (3) กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับครูและวิชาชีพครู
- (4) การจัดการความรู้เกี่ยวกับวิชาชีพครู
- (5) การสร้างความก้าวหน้าและพัฒนาวิชาชีพครูอย่างต่อเนื่อง

(ข) สมรรถนะ

- (1) รอบรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอนและกลยุทธ์การสอนเพื่อให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์สร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ ได้
- (2) แสวงหาและเลือกใช้ข้อมูลข่าวสารความรู้เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง
- (3) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้เรียนที่ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพผู้เรียน
- (4) มีจิตวิญญาณความเป็นครู

2 ปรัชญาการศึกษา ประกอบด้วย

(ก) สาระความรู้

- (1) ปรัชญาแนวคิดและทฤษฎีทางการศึกษา ศาสนา เศรษฐกิจ สังคมวัฒนธรรม
- (๒) แนวคิดและกลวิธีการจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างการพัฒนาที่ยั่งยืน

(ข) สมรรถนะ

- (1) ประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาสถานศึกษา
- (2) วิเคราะห์เกี่ยวกับการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

3 ภาษาและวัฒนธรรม ประกอบด้วย

(ก) สารความรู้

- (1) ภาษาและวัฒนธรรมไทยเพื่อการเป็นครู
- (2) ภาษาต่างประเทศเพื่อพัฒนาวิชาชีพครู

(ข) สมรรถนะ

- (1) สามารถใช้ทักษะการฟังการพูดการอ่านการเขียนภาษาไทยและภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อความหมายอย่างถูกต้อง
- (2) ใช้ภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ

4 จิตวิทยาสำหรับครู ประกอบด้วย

(ก) สารความรู้

- (1) จิตวิทยาพื้นฐานและจิตวิทยาพัฒนาการของมนุษย์
- (2) จิตวิทยาการเรียนรู้และจิตวิทยาการศึกษา
- (3) จิตวิทยาการแนะแนวและการให้คำปรึกษา

(ข) สมรรถนะ

- (1) สามารถให้คำแนะนำช่วยเหลือผู้เรียนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- (2) ใช้จิตวิทยาเพื่อความเข้าใจและสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เต็มศักยภาพ

5 หลักสูตรประกอบด้วย

(ก) สารความรู้

- (1) หลักการแนวคิดในการจัดทำหลักสูตร
- (2) การนำหลักสูตรไปใช้
- (3) การพัฒนาหลักสูตร

(ข) สมรรถนะ

- (1) วิเคราะห์หลักสูตรและสามารถจัดทำหลักสูตรได้
- (2) ปฏิบัติการประเมินหลักสูตรและนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนา

หลักสูตร

6 การจัดการเรียนรู้และการจัดการชั้นเรียน ประกอบด้วย

(ก) สารความรู้

- (1) หลักการแนวคิดแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดทำแผนการเรียนรู้การจัดการเรียนรู้และสิ่งแวดล้อมเพื่อการเรียนรู้

(2) ทฤษฎีและรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนรู้จักคิดวิเคราะห์คิดสร้างสรรค์และแก้ปัญหาได้

(3) การบูรณาการการเรียนรู้แบบเรียนรวม

(4) การจัดการชั้นเรียน

(5) การพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ในสถานศึกษา

(ข) สมรรถนะ

(1) สามารถจัดทำแผนการเรียนรู้และนำไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลจริง

(2) สามารถสร้างบรรยากาศการจัดการชั้นเรียนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้

7 การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ประกอบด้วย

(ก) สาระความรู้

(1) หลักการแนวคิดแนวปฏิบัติในการวิจัย

(2) การใช้และผลิตงานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้

(ข) สมรรถนะ

(1) สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน

(2) สามารถทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและพัฒนาผู้เรียน

8 นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา ประกอบด้วย

(ก) สาระความรู้

(1) หลักการแนวคิดการออกแบบการประยุกต์ใช้และการประเมินสื่อนวัตกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้

(2) เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสาร

(ข) สมรรถนะ

(1) ประยุกต์ใช้และประเมินสื่อนวัตกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้

(2) สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสาร

9 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ประกอบด้วย

(ก) สาระความรู้

(1) หลักการแนวคิดและแนวปฏิบัติในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน

(2) ปฏิบัติการวัดและการประเมินผล

(ข) สมรรถนะ

(1) สามารถวัดและประเมินผลได้

(2) สามารถนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียน

11 การประกันคุณภาพการศึกษา ประกอบด้วย

(ก) สารความรู้

(1) หลักการแนวคิดแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดการคุณภาพการศึกษา

(2) การประกันคุณภาพการศึกษา

(ข) สมรรถนะ

(1) สามารถจัดการคุณภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้
อย่างต่อเนื่อง

(2) สามารถดำเนินการจัดกิจกรรมประเมินคุณภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้

11 คุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณ ประกอบด้วย

(ก) สารความรู้

(1) หลักธรรมาภิบาลและความซื่อสัตย์สุจริต

(2) คุณธรรมและจริยธรรมของวิชาชีพครู

(3) จรรยาบรรณของวิชาชีพที่คุรุสภากำหนด

(ข) สมรรถนะ

(1) ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีมีจิตสำนึกสาธารณะและเสียสละให้สังคม

(2) ปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพ

สาระการฝึกทักษะและสมรรถนะของผู้ประกอบวิชาชีพครูตามมาตรฐานประกอบวิชาชีพ

12 การฝึกปฏิบัติวิชาชีพระหว่างเรียน ประกอบด้วย

(ก) สาระการฝึกทักษะ

(1) การสังเกตการจัดการเรียนรู้

(2) การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเอง

(3) การทดลองสอนในสถานการณ์จำลองและสถานการณ์จริง

(4) การออกแบบทดสอบข้อสอบหรือเครื่องมือวัดผล

(5) การตรวจข้อสอบการให้คะแนนและการตัดสินผลการเรียน

(6) การสอบภาคปฏิบัติและการให้คะแนน

(7) การวิจัยแก้ปัญหาผู้เรียน

(8) การพัฒนาความเป็นครูมืออาชีพ

(ข) สมรรถนะ

- (1) สามารถจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อจุดประสงค์การสอนที่หลากหลาย
- (2) สามารถปฏิบัติการสอน ออกแบบทดสอบ วัดและประเมินผลผู้เรียน

13 การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ ประกอบด้วย

(ก) สาระการฝึกทักษะ

- (1) การปฏิบัติการสอนวิชาเอก
- (2) การวัดและประเมินผลและนำผลไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียน
- (3) การวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน
- (4) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้หรือแบ่งปันความรู้ในการสัมมนาการศึกษา

(ข) สมรรถนะ

- (1) สามารถจัดการเรียนรู้ในสาขาวิชาเอก
- (2) สามารถประเมินปรับปรุงและศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน
- (3) ปฏิบัติงานอื่นที่ได้รับมอบหมาย

จะเห็นได้ว่าคุรุสภาได้กำหนดให้แต่ละมาตรฐานความรู้สำหรับผู้ประกอบวิชาชีพ

ครู ทั้ง 11 มาตรฐานจะต้องมีรายละเอียดของสาระความรู้และสมรรถนะ ไว้ดังนี้

มาตรฐานที่ 1 ความเป็นครู มีสาระความรู้ 5 ข้อ สมรรถนะ 4 ข้อ

มาตรฐานที่ 2 ปรัชญาการศึกษา มีสาระความรู้ 2 ข้อ สมรรถนะ 2 ข้อ

มาตรฐานที่ 3 ภาษาและวัฒนธรรม มีสาระความรู้ 2 ข้อ สมรรถนะ 2 ข้อ

มาตรฐานที่ 4 จิตวิทยาสำหรับครู มีสาระความรู้ 3 ข้อ สมรรถนะ 2 ข้อ

มาตรฐานที่ 5 หลักสูตร มีสาระความรู้ 3 ข้อ สมรรถนะ 2 ข้อ

มาตรฐานที่ 6 การจัดการเรียนรู้และการจัดการชั้นเรียน มีสาระความรู้ 5 ข้อ

สมรรถนะ 2 ข้อ

มาตรฐานที่ 7 การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ มีสาระความรู้ 2 ข้อ สมรรถนะ 2 ข้อ

มาตรฐานที่ 8 นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา มีสาระความรู้ 2

ข้อ สมรรถนะ 2 ข้อ

มาตรฐานที่ 9 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ มีสาระความรู้ 2 ข้อ สมรรถนะ 2

ข้อ

มาตรฐานที่ 10 การประกันคุณภาพการศึกษา มีสาระความรู้ 2 ข้อ สมรรถนะ 2 ข้อ

มาตรฐานที่ 11 คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณ มีสาระความรู้ 3 ข้อ

สมรรถนะ 2 ข้อ

จากรายละเอียดของสาระความรู้และสมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ผู้ประกอบ

วิชาชีพครู ดังกล่าว ผู้วิจัยต้องการทราบระดับสาระความรู้และสมรรถนะที่ผู้เข้าเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู มีอยู่และลำดับความสำคัญของมาตรฐานความรู้ทั้ง 11 มาตรฐาน เพื่อจะได้นำไปปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานต่อไป

2. 3 หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู

หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู(Graduate Diploma Program in Teaching Profession)

1. ชื่อประกาศนียบัตร

ชื่อเต็ม(ไทย): ประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครูชื่อย่อ :ป.บัณฑิต (วิชาชีพครู)

ชื่อเต็ม(อังกฤษ):Graduate Diploma in Teaching Professionชื่อย่อ :Grad.Dip.(Teaching Profession)

2 จำนวนหน่วยกิตที่เรียนตลอดหลักสูตร 33 หน่วยกิต

2.1 โครงสร้างหลักสูตร

วิชาบังคับ

27 หน่วยกิต

วิชาฝึกปฏิบัติการ

6 หน่วยกิต

2.2 รายวิชา

วิชาบังคับ 27 หน่วยกิต

TP501	วิชาชีพครู	3(3-0-9)
TP502	ปรัชญาการศึกษา	3(3-0-9)
TP503	นวัตกรรมหลักสูตร	3(2-2-6)
TP 504	นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้	3(2-2-6)
TP 505	จิตวิทยาสำหรับครู	3(3-0-9)
TP 506	นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา	3(2-2-6)
TP 507	การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้	2(1-2-4)
TP 508	ภาษาและวัฒนธรรม	3(2-2-6)
TP 509	การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้	3(2-2-6)
TP 510	ฝึกปฏิบัติวิชาชีพระหว่างเรียน	1(90 ชั่วโมง)

ปฏิบัติการสอน 6 หน่วยกิต

TP 511	ปฏิบัติการสอน1	3(240 ชั่วโมง)
TP 512	ปฏิบัติการสอน2	3(240 ชั่วโมง)

ปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาเป็นเวลาไม่น้อยกว่า480 ชั่วโมง และจะต้องมีชั่วโมงปฏิบัติการสอนจริงไม่น้อยกว่า240 ชั่วโมง

2.3 คำอธิบายรายวิชา

TP 501 วิชาชีพครู

(Teaching Profession)

บทบาทและหน้าที่ของครูในศตวรรษที่ 21 สภาพงานครู คุณลักษณะของครูมืออาชีพ และมาตรฐานวิชาชีพครู การปลูกฝังจิตวิญญาณความเป็นครูและจิตสำนึกสาธารณะการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีโดยยึดมั่นในหลักคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพครู รวมถึงหลักธรรมาภิบาลและความซื่อสัตย์สุจริต การจัดการความรู้เกี่ยวกับครู การแสวงหาและเลือกใช้อ้างอิงข้อมูลเพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง การสร้างความก้าวหน้าและพัฒนาวิชาชีพครูอย่างต่อเนื่อง กฎหมายเกี่ยวกับครูและวิชาชีพครู

TP502 ปรัชญาการศึกษา

(Philosophy of Education)

ปรัชญาแนวคิดและทฤษฎีทางการศึกษา การศึกษากับศาสนา เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ประวัติและปรัชญาการศึกษาไทย เปรียบเทียบปรัชญาการศึกษาตะวันออกและตะวันตก กลวิธีการจัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน วิเคราะห์และประยุกต์จากกรณีศึกษาของไทย

TP 503 นวัตกรรมหลักสูตร

(Curriculum Innovations)

ทฤษฎีองค์ประกอบ รูปแบบของหลักสูตร การวิเคราะห์ปัญหาและแนวโน้มการพัฒนาหลักสูตร การพัฒนานวัตกรรมหลักสูตรสถานศึกษาและหลักสูตรท้องถิ่นจัดทำหลักสูตร การประเมินหลักสูตรและนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตร กรณีศึกษาการพัฒนาหลักสูตรในประเทศไทย รวมถึงหลักการแนวคิด แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดการคุณภาพการศึกษา ฝึกรจัดการกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้และคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

TP 504 นวัตกรรมจัดการเรียนรู้

(Innovations in Learning Management)

หลักการ แนวคิด ทฤษฎีและรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การจัดทำแผนการเรียนรู้ การบูรณาการเรียนรู้อย่างบูรณาการ การจัดการชั้นเรียนและสิ่งแวดล้อมเพื่อการเรียนรู้ การพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ในสถานศึกษา การประยุกต์ใช้การเรียนรู้ในและนอกสถานศึกษาให้ยั่งยืนและเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต

TP 505 จิตวิทยาสำหรับครู**(Psychology for Teachers)**

แนวคิดทฤษฎีทางจิตวิทยาพื้นฐาน จิตวิทยาพัฒนาการ และจิตวิทยาการเรียนรู้ บทบาทของจิตวิทยาการศึกษาในการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความถนัดและความสนใจของผู้เรียน บทบาทของครูที่ปรึกษาและครูประจำชั้น การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับผู้เรียน การใช้กระบวนการแนะแนวและการให้คำปรึกษาเพื่อช่วยเหลือผู้เรียนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นและเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เต็มศักยภาพ

TP 506 นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา**(Innovations and Educational Information Technology)**

หลักการแนวคิดการออกแบบการสร้างและการประยุกต์ใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้ การประเมินและวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดจากการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาเพื่อปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่21 การพัฒนาความรู้และนวัตกรรมการเรียนรู้ในสาขาวิชาอย่างต่อเนื่อง

TP 507 การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้**(Learning Assessment and Evaluation)**

หลักการ แนวคิด และกระบวนการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน การประเมินผลตามสภาพจริง ปฏิบัติการวิเคราะห์และนำผลมาใช้ในการปรับปรุงเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้

TP508 ภาษาและวัฒนธรรม**(Language and Culture)**

ความสำคัญของภาษาและความหลากหลายของวัฒนธรรม การเรียนรู้วัฒนธรรมกับการใช้ภาษาไทยและภาษาต่างประเทศเพื่อการเป็นครูและเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ฝึกทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาไทยและภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อความหมายอย่างถูกต้องและเพื่อพัฒนาความเป็นครูมืออาชีพ

TP 509 การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้**(Research for Learning Development)**

หลักการแนวคิดทฤษฎีวิจัยทางการศึกษาระเบียบวิธีการรูปแบบการกำหนดปัญหาการออกแบบ การสร้างเครื่องมือ การใช้สถิติการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล การตีความและการแปลผลข้อมูลการเขียนรายงานการวิจัยและการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้โดยศึกษาวิเคราะห์และแก้ไขปัญหาหรือสร้างนวัตกรรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ

TP 510 ฝึกปฏิบัติวิชาชีพระหว่างเรียน

(Practicum Teaching Experience)

การบูรณาการความรู้วิชาชีพครูและการพัฒนาความเป็นครูมืออาชีพ โดยการวางแผน สังเกตการณ์ และจัดทำแผนการเรียนรู้ที่สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ทดลองสอนในสถานการณ์จำลองและสถานการณ์จริง สามารถปฏิบัติการสอน การออกแบบทดสอบ วัดและประเมินผลผู้เรียน การวิเคราะห์วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม การสร้างข้อสอบหรือเครื่องมือวัดผลตามวัตถุประสงค์ เพื่อให้ได้เครื่องมือ การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ การตรวจข้อสอบ การให้คะแนนและการ ตัดสินผลการเรียน รวมถึงการสอบภาคปฏิบัติและให้คะแนน ฝึกการทำวิจัยเพื่อแก้ปัญหาผู้เรียน

ปฏิบัติการสอน 6 หน่วยกิต

TP 511 ปฏิบัติการสอน 1

(Teaching Internship 1)

ปฏิบัติการสอนสาขาวิชาเอกโดยใช้กลยุทธ์การสอนเพื่อให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ ได้ วางแผน วัดผล และประเมินผลการจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็น สำคัญ ประเมิน ปรับปรุง และศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน การแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้สอนสาขา เดียวกันและปฏิบัติงานอื่นที่ได้รับมอบหมายจากสถานศึกษา วิเคราะห์ปัญหา แก้ไขและปรับปรุง การสอน

TP 512 ปฏิบัติการสอน2

(Teaching Internship 2)

ปฏิบัติการสอนสาขาวิชาเอกโดยใช้กลยุทธ์การสอนเพื่อให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ ได้ วางแผน วัดผล และประเมินผลการจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็น สำคัญ ประเมิน ปรับปรุง และศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน การแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้สอนสาขา เดียวกันและปฏิบัติงานอื่นที่ได้รับมอบหมายจากสถานศึกษา วิเคราะห์ปัญหา แก้ไขและปรับปรุง การสอน

3 สถานการณ์ภายนอกหรือการพัฒนาที่จำเป็นต้องนำมาพิจารณาในการวางแผนหลักสูตร

3.1 สถานการณ์หรือการพัฒนาทางเศรษฐกิจ

สภาพปัจจุบันโลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในทุกด้าน ประเทศไทยก็เช่นเดียวกันโดยเฉพาะ ด้านเศรษฐกิจได้มีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องและรวดเร็ว มีปัจจัยที่เกี่ยวข้องหลายอย่าง โดยเฉพาะการใช้จ่ายจาก ภาครัฐในการลงทุนประสิทธิภาพการผลิตในภาคอุตสาหกรรมและการส่งออกซึ่งปัจจัยเหล่านี้ต้องอาศัย บุคลากรที่มีคุณภาพมีความรู้ความสามารถทางด้านต่างๆเพื่อเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศทำให้เกิด ความจำเป็นที่ต้องเร่งรัดและพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพการจัดการศึกษา ด้วยการพัฒนาครู อาจารย์ นักวิจัย

นักวิชาการและบุคลากรทางการศึกษา ดังนั้นการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพเป็นความสำคัญในการพัฒนาบุคลากรเพื่อตอบสนองการขยายตัวด้านเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถแข่งขันได้ในระดับภูมิภาคและระดับโลก

3.2 สถานการณ์หรือการพัฒนาทางสังคมและวัฒนธรรม

สภาพสังคมไทยปัจจุบันกำลังก้าวสู่สังคมยุคโลกาภิวัตน์การติดต่อสื่อสารเรียนรู้กันได้อย่างรวดเร็วทำให้เกิดการเจริญก้าวหน้าด้านวัตถุเพิ่มมากขึ้นส่งผลให้คนทั่วโลกและคนไทยต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงอย่างหลากหลาย การพัฒนาองค์ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ที่ก้าวหน้าก่อให้เกิดประโยชน์มากมายต่อสังคม ในขณะที่เดียวกันก็มีปรากฏการณ์หลายอย่างเกิดขึ้นเกินกว่าจะคาดคิดถึง คนทั่วโลกต้องเผชิญกับวิกฤตการณ์ร่วมกันในเรื่องความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อม ซึ่งมีผลกระทบรุนแรงต่อมวลมนุษยชาติ ปัญหาสังคมและวัฒนธรรมของไทยในยุคโลกาภิวัตน์ สังคมและชุมชนมีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว มีการรับเอาวัฒนธรรมของต่างชาติเข้ามามาก ทำให้ พฤติกรรมของเยาวชนเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ไม่เหมาะสมไม่เห็นความสำคัญของวัฒนธรรมที่ดั้งเดิมของชาติ

ดังนั้นครูจึงมีบทบาทที่สำคัญในการพัฒนาประเทศเนื่องจาก ครูจะต้องพัฒนาคนซึ่งเป็นเยาวชนของชาติเพื่อเยาวชนจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณค่าของสังคมและยึดมั่นวัฒนธรรมที่ดั้งเดิมของไทยต่อไป

4. ผลกระทบจากข้อ 3.1 และ 3.2 ต่อการพัฒนาหลักสูตรและความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของสถาบัน

4.1 การพัฒนาหลักสูตร

จากสถานการณ์ภายนอกต่างๆ ที่กล่าวมามีผลกระทบให้ต้องมีการพัฒนาหลักสูตร ประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู เพื่อสนองต่อการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของสังคม บัณฑิตสาขาวิชานี้จะเป็นผู้ที่มีความสามารถกำหนดนโยบายและวางแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา เป็นผู้สอนที่มีความสามารถ มีความรู้ในวิชาชีพครู มีกลยุทธ์ในการอบรมสั่งสอน มีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง มีคุณธรรมจริยธรรมของวิชาชีพและมีศักยภาพสูงในการพัฒนาคนและพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องทั้งทางวิชาการและวิชาชีพ

4.2 ความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของสถาบัน

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มีพันธกิจที่มุ่งพัฒนาบัณฑิตให้มีความรู้และทักษะทางวิชาการ และวิชาชีพ มุ่งนำความรู้สู่การปฏิบัติ บัณฑิตมีจิตสำนึกในวิชาชีพและรับผิดชอบต่อสังคม จึงได้มีการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครูขึ้น เพื่อตอบสนองต่อสถานการณ์ด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม

5. ปรัชญาความสำคัญและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

5.1 ปรัชญา

หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครูมุ่งผลิตและพัฒนาครู อาจารย์ให้เป็นผู้ในการเปลี่ยนแปลงมีความเชี่ยวชาญในวิชาชีพครู มีความสามารถในการเรียนการสอน การอบรม เชิงกลยุทธ์และประยุกต์งานวิจัยไปใช้ในการเรียนการสอนและการอบรมได้อย่างมีประสิทธิภาพมี คุณธรรมและจริยธรรมสอดคล้องกับมาตรฐานทางวิชาการและวิชาชีพ

5.2 ความสำคัญ

หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู เป็นหลักสูตรที่มุ่งยกระดับความรู้ ความสามารถและทักษะการเรียนการสอนของครู อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา รวมถึงการ วิจัยเพื่อเพิ่มพูนและประยุกต์ใช้องค์ความรู้ในศาสตร์สาขาวิชาชีพครูและพัฒนาคุณภาพการศึกษา

5.3 วัตถุประสงค์ เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีคุณลักษณะดังนี้

5.3.1 มีความรู้ความสามารถตามมาตรฐานและสมรรถนะของผู้ประกอบวิชาชีพครูตาม มาตรฐานวิชาชีพของคุรุสภา

5.3.2 มีความรู้และทักษะในการเรียนการสอน และการอบรมเชิงกลยุทธ์

5.3.3 มีความรู้ความสามารถในการวิจัยทางการศึกษาและสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการ เรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

5.3.4 เพื่อสร้างศรัทธา มีคุณธรรม จริยธรรม และปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณในวิชาชีพครู

5.3.5 เพื่อเพิ่มศักยภาพการปฏิบัติงานในหน้าที่และพัฒนาเส้นทางวิชาชีพครูให้มีความก้าวหน้า

6 คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา

คุณสมบัติด้านการศึกษา

6.1 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าจากสถาบันอุดมศึกษาในประเทศ หรือ ต่างประเทศที่รับรองโดยสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน หรือสำนักงานคณะกรรมการ อุดมศึกษา

6.2 ต้องเป็นครูผู้สอนที่อนุญาตให้สอนโดยไม่มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู

6.3 ผ่านการสอบสัมภาษณ์โดยคณะกรรมการสอบคัดเลือก

7 การบริหารหลักสูตร

7.1 คณะกรรมการวิทยาลัยครุศาสตร์ดูแลคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรในภาพรวม

7.2 มีคณะกรรมการประจำหลักสูตรเป็นผู้กำกับดูแลและให้คำแนะนำตลอดจนแนวปฏิบัติให้แก่อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

7.3 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรวางแผนการจัดการเรียนการสอนร่วมกับผู้บริหารของวิทยาลัยและอาจารย์ผู้สอนติดตามและรวบรวมข้อมูลสำหรับการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรโดยกระทำทุกปีอย่างต่อเนื่อง

7.4 มีการประเมินความพึงพอใจของหลักสูตรและการเรียนการสอนโดยบัณฑิตที่สำเร็จ

2. 4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ฤตินันท์ สมุทรทัย (2556) ได้ทำการวิจัยนำร่องการพัฒนาหลักสูตรการผลิตครูสำหรับศตวรรษที่ 21 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์และเปรียบเทียบหลักสูตรการผลิตครูที่ใช้ในปัจจุบันของคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่กับแนวคิดหลักสูตรสำหรับอนาคตที่เกี่ยวข้องสอดคล้องกับการผลิตครูสำหรับศตวรรษที่ 21 เพื่อพัฒนาหลักสูตรการผลิตครูสำหรับศตวรรษที่ 21 และเพื่อจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบายในการพัฒนาหลักสูตรการผลิตครูสำหรับศตวรรษที่ 21 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยอาจารย์เจ้าหน้าที่ผู้บริหารคณะฯและนักศึกษาที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรการผลิตครูของคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ปีการศึกษา 2555 แนวคิดที่นำมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรครั้งนี้ได้แก่แนวคิดหลักสูตรการผลิตครูสำหรับอนาคตของเซอร์ไมเคิลบาร์เบอร์ E (K +T + L) แนวคิดเกี่ยวกับทักษะแห่งอนาคตใหม่การศึกษาเพื่อศตวรรษที่ 21 แนวคิดสมรรถนะหลัก (Competency) ของครูในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้แนวคิดสมรรถนะครูไทยที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดไว้แนวคิดจากกรอบมาตรฐานวิชาชีพครูของคุรุสภาและแนวคิดหลักสูตรการผลิตครูในปัจจุบันของคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่แล้วสังเคราะห์เป็นแนวคิดหลักสูตรการผลิตครูสำหรับศตวรรษที่ 21 พัฒนาและทดลองใช้ในการจัดการเรียนการสอนกับนักศึกษาเป็นเวลา 1 ภาคการศึกษาใน 4 กระบวนวิชา และจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบายวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การแจกแจงความถี่คำนวณค่าร้อยละค่าเฉลี่ยและการวิเคราะห์เนื้อหาผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ผลการสังเคราะห์แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการผลิตครูสำหรับศตวรรษที่ 21 พบว่า องค์ประกอบของหลักสูตรการผลิตครูสำหรับศตวรรษที่ 21 ควรมี 5 องค์ประกอบคือ 1) ความสามารถพื้นฐานทางจริยธรรม (Ethical Underpinning) 2) ความรู้ที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิต (Knowledge) 3) ความสามารถในการคิด (Thinking) 4) ความสามารถในการนำตนเอง (Leadership) และ 5) สมรรถนะที่จำเป็นในการประกอบวิชาชีพครู (Competency) โดยเขียนในรูปของสมการได้ว่า $\text{Well-educatedness} = E (K + T + L + C)$ และจากการวิเคราะห์และเปรียบเทียบหลักสูตรการผลิตครูของคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่ใช้ในปัจจุบันกับแนวคิดองค์ประกอบของหลักสูตรการผลิตครูสำหรับศตวรรษที่ 21 พบว่ามีความสอดคล้องกันแต่ในการนำแนวคิดหลักสูตรไปปฏิบัติยังไม่สามารถพัฒนาผู้เรียนได้ครอบคลุมทุกองค์ประกอบในทุกวิชาของหลักสูตร

2. ผลการนำแนวคิดหลักสูตรการผลิตครูสำหรับศตวรรษที่ 21 ไปพัฒนาและทดลองใช้ในการจัดการเรียนการสอนกับนักศึกษาแล้วพบว่าสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะตามองค์ประกอบของหลักสูตรการผลิตครูสำหรับศตวรรษที่ 21 ได้เป็นอย่างดี

3. ผลการศึกษาข้อเสนอเชิงนโยบายในการพัฒนาหลักสูตรการผลิตครูสำหรับศตวรรษที่ 21 ได้ข้อเสนอดังนี้

3.1. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการผลิตครูเช่นสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (สกศ.) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา สภาคณบดีคณะครูศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ควรรับแนวคิดการพัฒนาหลักสูตรการผลิตครูสำหรับศตวรรษที่ 21 ได้จากการวิจัยครั้งนี้โดยร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์และแนวทางการจัดการศึกษาด้านวิชาชีพครูให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

3.2 หน่วยงานที่รับผิดชอบต่อการพัฒนาหลักสูตรผลิตครูได้แก่

3.2.1 คณะศึกษาศาสตร์/ครุศาสตร์เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในการผลิตครูโดยตรง ควรกำหนดเป้าหมายของการผลิตครูและกำหนดคุณลักษณะที่สำคัญเพื่อเป็นเอกลักษณ์ของบัณฑิตครูโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการผลิตบัณฑิตรวมทั้งการสร้างความตระหนักและความเข้าใจที่ตรงกันให้กับบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการผลิตบัณฑิตครูสำหรับศตวรรษที่ 21

3.2.2 สาขาวิชาต่างๆที่เป็นผู้รับผิดชอบในการพัฒนาหลักสูตรของสาขาวิชาควรทำความเข้าใจในเป้าหมายการผลิตครูและคุณลักษณะของบัณฑิตครูสำหรับศตวรรษที่ 21 เพื่อนำไปใช้ในการจัดทำหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้

3.2.3 อาจารย์ผู้สอนควรทำความเข้าใจเกี่ยวกับเป้าหมายวัตถุประสงค์โครงสร้างและการนำหลักสูตรไปใช้โดยเน้นการจัดการเรียนรู้เพื่อให้นักศึกษาครูเกิดทักษะครูเพื่อศิษย์ไทยในศตวรรษที่ 21 ที่ยึดหลัก“สอนน้อยเรียนมาก”เช่นการออกแบบการจัดการเรียนรู้แบบ PBL

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่องสาระความรู้และสมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ผู้ประกอบการวิชาชีพครูของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อวัดระดับสาระความรู้และสมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ผู้ประกอบการวิชาชีพครูก่อนเข้าศึกษาจัดลำดับความสำคัญของมาตรฐานความรู้ผู้ประกอบการวิชาชีพครู วัดความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะผู้ประกอบการวิชาชีพครูกับสาระความรู้และสมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ผู้ประกอบการวิชาชีพครูและหาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อสาระความรู้และสมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ผู้ประกอบการวิชาชีพครู ประกอบด้วยขั้นตอนการดำเนินการวิจัย และระเบียบวิธีวิจัย ดังต่อไปนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยได้แก่นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต รุ่นที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 120 คน

3.2 ตัวแปรที่ศึกษา

มาตรฐานความรู้ 11 มาตรฐานประกอบด้วยความรู้เกี่ยวกับ

- 1) ความเป็นครู
- 2) ปรัชญาการศึกษา
- 3) ภาษาและวัฒนธรรม
- 4) จิตวิทยาสำหรับครู
- 5) หลักสูตร
- 6) การจัดการเรียนรู้และการจัดการชั้นเรียน
- 7) การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้
- 8) นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา
- 9) การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้
- 10) การประกันคุณภาพการศึกษา
- 11) คุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณ

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือ เป็นแบบสอบถาม เกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐาน และความคิดเห็น มี 3 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับสาระความรู้และสมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ 11 มาตรฐาน ของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบจัดอันดับ ประมาณค่า 5 ระดับของ ไคเกิร์ต (Likert's rating scale) ซึ่งมีความหมายดังนี้

5 หมายถึง มีระดับความรู้และสมรรถนะ มากที่สุด

4 หมายถึง มีระดับความรู้และสมรรถนะ มาก

3 หมายถึง มีระดับความรู้และสมรรถนะ ปานกลาง

2 หมายถึง มีระดับความรู้และสมรรถนะ น้อย

1 หมายถึง มีระดับความรู้และสมรรถนะ น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับลำดับความสำคัญของมาตรฐานความรู้ 11 มาตรฐาน

3.4 การพัฒนาเครื่องมือ

3.4.1 สร้างแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามข้อมูลพื้นฐานและความคิดเห็น

3.4.2 นำแบบสอบถามตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาให้ตรงตามมาตรฐานความรู้ของครู ภาษาที่ใช้ และรูปแบบข้อคำถาม ปรับปรุงแก้ไข ได้เครื่องมือในการวิจัย

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามและเก็บแบบสอบถามด้วยตนเอง

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.6.1 ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ตอนที่ 1 ด้านสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

3.6.2 ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับสาระความรู้และสมรรถนะ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ตามเกณฑ์ของเบสต์ (Best, 1970) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง มีระดับความรู้และสมรรถนะอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง มีระดับความรู้และสมรรถนะอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง มีระดับความรู้และสมรรถนะอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง มีระดับความรู้และสมรรถนะอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง มีระดับความรู้และสมรรถนะอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.6.3 ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ตอนที่ 3 ด้านลำดับความสำคัญของมาตรฐานความรู้ผู้ประกอบการวิชาชีพครู วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่และหาค่าน้ำหนักโดยกำหนดให้ ลำดับที่ 1 = 5 ลำดับที่ 2 = 4 ลำดับที่ 3 = 3 ลำดับที่ 4 = 2 ลำดับที่ 5 = 1 เมื่อได้คะแนนแต่ละมาตรฐานแล้ว จัดเรียงลำดับตามคะแนนจากมากไปหาน้อย ได้ลำดับความสำคัญของมาตรฐานความรู้ผู้ประกอบการวิชาชีพครู

3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

เพื่อให้การวิเคราะห์ข้อมูลตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยและข้อคำถามในการวิจัย ผู้วิจัยได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลและวิธีการที่น่าเสนอดังนี้

3.7.1 วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้การคำนวณค่าความถี่และค่าร้อยละ

3.7.2 วิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นโดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)

3.7.3 วัดความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะผู้ประกอบการกับสาระความรู้และสมรรถนะโดยการทดสอบค่าที (t-test) และการทดสอบค่าเอฟ (F-test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.7.4 หาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อสาระความรู้และสมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ผู้ประกอบการวิชาชีพครู วิเคราะห์โดยใช้ Component Analysis

3.8 การนำเสนอผลการวิจัย

เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลเสร็จแล้ว ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิจัย พร้อมทั้งจัดทำรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ในแบบพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง สารความรู้และสมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ผู้ประกอบการวิชาชีพครูของ นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อวัดระดับสารความรู้ และสมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ผู้ประกอบการวิชาชีพครูก่อนเข้าศึกษา จัดลำดับความสำคัญของ มาตรฐานความรู้ผู้ประกอบการวิชาชีพครู วัดความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะผู้ประกอบการวิชาชีพครูกับ สารความรู้และสมรรถนะ และหาปัจจัยที่มีความสำคัญต่อสารความรู้และสมรรถนะตาม มาตรฐานความรู้ผู้ประกอบการวิชาชีพครู ผลการวิเคราะห์ข้อมูล นำเสนอ เป็น 6 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพ(ลักษณะ)ของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการส่งแบบสอบถามไป 120 ชุด ได้รับการตอบมา 99 ชุด คิดเป็นร้อยละ 82.50
ปรากฏข้อมูลตามตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม n= 99

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	27	27.3
หญิง	72	72.7
2. อายุ		
20-25 ปี	28	28.3
26-30 ปี	38	38.4
31 ปีขึ้นไป	33	33.3
3. วุฒิการศึกษา		
ปริญญาตรี	85	85.9
ปริญญาโท	14	14.1
4. เกรดเฉลี่ย		
ต่ำกว่า 2.50	39	39.4
2.51-3.00	35	35.4

3.01-3.50	14	14.1
3.51 ขึ้นไป	11	11.1
5 สำเร็จการศึกษา		
ก่อน พ.ศ. 2545	17	17.2
พ.ศ. 2546-2550	16	16.2
พ.ศ. 2551-2555	59	59.6
ตั้งแต่ พ.ศ. 2556	7	7.0
6 สอนชั้น		
อนุบาล	15	15.2
ประถมศึกษา	38	38.4
มัธยมศึกษา	40	40.4
อาชีววะ	6	6.0
7 โรงเรียนสังกัด		
สพฐ	26	26.3
อาชีววะ	9	9.1
กศ.น	1	1
อ.ป.ท	1	1
พระพุทธศาสนา	0	0
เอกชน	61	61.6
8 ทำการสอนมาแล้ว		
1-3 ปี	71	71.7
4-5 ปี	20	20.2
มากกว่า 5 ปี	8	8.1

จากตารางที่ 4.1 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 72.7) อายุ 26-30 ปี (ร้อยละ 38.4) วุฒิการศึกษาปริญญาตรี (ร้อยละ 85.9) เกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 2.50 (ร้อยละ 39.4) สำเร็จการศึกษา ช่วงปีพ.ศ.2551-2555 (ร้อยละ 59.6) สอนชั้นมัธยมศึกษา (ร้อยละ 40.4) สอนในโรงเรียนเอกชน (ร้อยละ 61.6) และทำการสอนมาแล้วเพียง 1-3 ปี (ร้อยละ 71.7)

9 ความประสงค์ในการเป็นครู

จากการศึกษาประเด็นความประสงค์ในการเป็นครูของกลุ่มตัวอย่าง ผลการศึกษาปรากฏตามรายละเอียดในตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ความประสงค์ในการเป็นครู

ที่	รายละเอียด	จำนวน	อันดับ
1	รักอาชีพครู รักการสอน	12	2
2	เป็นอาชีพที่มั่นคง	5	4
3	ต้องการพัฒนาเยาวชนของชาติ	14	1
4	ต้องการถ่ายทอดความรู้ที่ตนเองมีอยู่	10	3
5	ต้องการสร้างพลเมืองที่ดี มีคุณธรรม	2	7
6	เป็นอาชีพที่มีเกียรติ	4	6
7	ต้องการพัฒนาตนเอง	5	4

จากตารางที่ 4.2 จะเห็นได้ว่านักศึกษามีความประสงค์ในการเป็นครู อันดับ 1 ต้องการพัฒนาเยาวชนของชาติ อันดับ 2 รักอาชีพครู รักการสอน และอันดับ 3 ต้องการถ่ายทอดความรู้ที่ตนเองมีอยู่ ตามลำดับ โดยที่ต้องการสร้างพลเมืองที่ดี มีคุณธรรม เป็นความประสงค์อันดับสุดท้าย

ตอนที่ 2 ระดับสาระความรู้และสมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ผู้ประกอบการวิชาชีพครู

ผลการวิเคราะห์ระดับสาระความรู้และสมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ผู้ประกอบการวิชาชีพครู ตามความคิดเห็นของนักศึกษาปรากฏผลตามตารางที่ 4.3 – ตารางที่ 4.24

มาตรฐานที่ 1 ความเป็นครู ระดับสาระความรู้และสมรรถนะตามตารางที่ 4.3 และ 4.4 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.3 ระดับสาระความรู้

สาระความรู้	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	ลำดับ
1. สภาพงานครู คุณลักษณะ และมาตรฐานวิชาชีพครู	3.41	0.73	ปานกลาง	3
2. การปลูกฝังจิตวิญญาณความเป็นครู	3.83	0.71	มาก	1
3. กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับครูและวิชาชีพครู	3.07	0.67	ปานกลาง	5
4. การจัดการความรู้เกี่ยวกับวิชาชีพครู	3.40	0.79	ปานกลาง	4
5. การสร้างความก้าวหน้าและพัฒนาวิชาชีพครูอย่างต่อเนื่อง	3.71	0.77	มาก	2
รวม	3.48	0.56	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.3 ระดับสาระความรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 3.48$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การปลูกฝังจิตวิญญาณความเป็นครูอยู่ในลำดับสูงสุด ($\bar{X} = 3.83$) รองลงมาได้แก่ การสร้างความก้าวหน้าและพัฒนาวิชาชีพครูอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 3.71$) และสภาพงานครู คุณลักษณะ และมาตรฐานวิชาชีพครู ($\bar{X} = 3.41$)

ตารางที่ 4.4 ระดับสมรรถนะ

สมรรถนะ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	ลำดับ
1. รอบรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอนและกลยุทธ์การสอนเพื่อให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์สังเคราะห์สร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ ได้	3.61	0.63	มาก	4
2. แสวงหาและเลือกใช้ข้อมูลข่าวสารความรู้เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง	3.83	0.76	มาก	3
3. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้เรียนที่ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพผู้เรียน	3.93	0.78	มาก	2
4. มีจิตวิญญาณความเป็นครู	4.12	0.78	มาก	1
รวม	3.87	0.60	มาก	

จากตารางที่ 4.4 ระดับสมรรถนะในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.87$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยมีจิตวิญญาณความเป็นครูอยู่ในลำดับสูงสุด ($\bar{X} = 4.12$) รองลงมาได้แก่ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้เรียนที่ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพผู้เรียน ($\bar{X} = 3.93$) และแสวงหาและเลือกใช้ข้อมูลข่าวสารความรู้เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง ($\bar{X} = 3.83$)

มาตรฐานที่ 2.ปรัชญาการศึกษา ระดับสาระความรู้และสมรรถนะตามตารางที่ 4.5 และ 4.6 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.5 ระดับสาระความรู้

สาระความรู้	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	ลำดับ
1. ปรัชญาแนวคิดและทฤษฎีทางการศึกษาศาสนา เศรษฐกิจสังคมวัฒนธรรม	3.29	0.78	ปานกลาง	2
2. แนวคิดและกลวิธีการจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้าง การพัฒนาที่ยั่งยืน	3.44	0.80	ปานกลาง	1
รวม	3.37	0.73	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.5 ระดับสาระความรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.37$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าแนวคิดและกลวิธีการจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างการพัฒนาที่ยั่งยืนอยู่ในลำดับที่สูงกว่า

ตารางที่ 4.6 ระดับสมรรถนะ

สมรรถนะ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	ลำดับ
1. ประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาสถานศึกษา	3.70	0.76	มาก	1
2. วิเคราะห์เกี่ยวกับการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน	3.55	0.74	มาก	2
รวม	3.62	0.69	มาก	

จากตารางที่ 4.6 ระดับสมรรถนะในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.62$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาสถานศึกษาอยู่ในลำดับที่สูงกว่า

มาตรฐานที่3 ภาษาและวัฒนธรรม ระดับสาระความรู้และสมรรถนะตามตารางที่ 4.7 และ4.8 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.7 ระดับสาระความรู้

สาระความรู้	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	ลำดับ
1. ภาษาและวัฒนธรรมไทยเพื่อการเป็นครู	3.64	0.72	มาก	1
2. ภาษาต่างประเทศเพื่อพัฒนาวิชาชีพครู	3.13	0.89	ปานกลาง	2
รวม	3.38	0.70	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.7 ระดับสาระความรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง($\bar{X}$ = 3.38) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าภาษาและวัฒนธรรมไทยเพื่อการเป็นครูอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.64) ส่วนภาษาต่างประเทศเพื่อพัฒนาวิชาชีพครูอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ = 3.13)

ตารางที่ 4.8 ระดับสมรรถนะ

สมรรถนะ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	ลำดับ
1. สามารถใช้ทักษะการฟังการพูดการอ่านการเขียน ภาษาไทยและภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อความหมายอย่างถูกต้อง	3.58	0.74	มาก	2
2. ใช้ภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ	3.81	0.76	มาก	1
รวม	3.69	0.68	มาก	

จากตารางที่ 4.8 ระดับสมรรถนะในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.69) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าใช้ภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติอยู่ในลำดับที่สูงกว่า

มาตรฐานที่ 4.จิตวิทยาสำหรับครู ระดับสาระความรู้และสมรรถนะตามตารางที่ 4.9 และ 4.10 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.9 ระดับสาระความรู้

สาระความรู้	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	ลำดับ
1. จิตวิทยาพื้นฐานและจิตวิทยาพัฒนาการของมนุษย์	3.47	0.74	ปานกลาง	2
2. จิตวิทยาการเรียนรู้และจิตวิทยาการศึกษา	3.41	0.81	ปานกลาง	3
3. จิตวิทยาการแนะแนวและการให้คำปรึกษา	3.53	0.86	มาก	1
รวม	3.47	0.73	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.9 ระดับสาระความรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.47$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าจิตวิทยาการแนะแนวและการให้คำปรึกษาอยู่ในลำดับสูงสุด ($\bar{X} = 3.53$) รองลงมาได้แก่จิตวิทยาพื้นฐานและจิตวิทยาพัฒนาการของมนุษย์ ($\bar{X} = 3.47$) และจิตวิทยาการเรียนรู้และจิตวิทยาการศึกษา ($\bar{X} = 3.41$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.10 ระดับสมรรถนะ

สมรรถนะ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	ลำดับ
1. สามารถให้คำแนะนำช่วยเหลือผู้เรียนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	3.79	0.75	มาก	1
2. ใช้จิตวิทยาเพื่อความเข้าใจและสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เต็มศักยภาพ	3.79	0.86	มาก	2
รวม	3.79	0.77	มาก	

จากตารางที่ 4.10 ระดับสมรรถนะในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.79$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทั้งสองข้อมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน

มาตรฐานที่ 5.หลักสูตร ระดับสาระความรู้และสมรรถนะตามตารางที่ 4.11 และ 4.12 ดังต่อไปนี้
ตารางที่ 4.11 ระดับสาระความรู้

สาระความรู้	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	ลำดับ
1. หลักการแนวคิดในการจัดทำหลักสูตร	3.24	0.82	ปานกลาง	3
2. การนำหลักสูตรไปใช้	3.43	0.86	ปานกลาง	1
3. การพัฒนาหลักสูตร	3.28	0.77	ปานกลาง	2
รวม	3.32	0.75	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.11 ระดับสาระความรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.32$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การนำหลักสูตรไปใช้อยู่ในลำดับสูงสุด ($\bar{X} = 3.43$) รองลงมาได้แก่ การพัฒนาหลักสูตรและหลักการแนวคิดในการจัดทำหลักสูตร

ตารางที่ 4.12 ระดับสมรรถนะ

สมรรถนะ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	ลำดับ
1. วิเคราะห์หลักสูตรและสามารถจัดทำหลักสูตรได้	3.24	0.85	ปานกลาง	2
2. ปฏิบัติการประเมินหลักสูตรและนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตร	3.26	0.85	ปานกลาง	1
รวม	3.25	0.80	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.12 ระดับสมรรถนะในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.25$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง

มาตรฐานที่ 6.การจัดการเรียนรู้และการจัดการชั้นเรียน ระดับสาระความรู้และสมรรถนะตามตารางที่ 4.13 และ 4.14 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.13 ระดับสาระความรู้

สาระความรู้	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	ลำดับ
1. หลักการแนวคิดแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดทำแผนการเรียนรู้การจัดการเรียนรู้และสิ่งแวดล้อมเพื่อการเรียนรู้	3.48	0.74	ปานกลาง	2
2. ทฤษฎีและรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนรู้จักคิดวิเคราะห์คิดสร้างสรรค์และแก้ปัญหาได้	3.39	0.69	ปานกลาง	4
3. การบูรณาการการเรียนรู้แบบเรียนรวม	3.43	0.77	ปานกลาง	3
4. การจัดการชั้นเรียน	3.67	0.80	มาก	1
5. การพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ในสถานศึกษา	3.39	0.80	ปานกลาง	5
รวม	3.47	0.66	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.13 ระดับสาระความรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.47$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าการจัดการชั้นเรียนอยู่ในลำดับสูงสุด ($\bar{X} = 3.67$) รองลงมาได้แก่หลักการแนวคิดแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดทำแผนการเรียนรู้การจัดการเรียนรู้และสิ่งแวดล้อมเพื่อการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.48$) และการบูรณาการการเรียนรู้แบบเรียนรวม ($\bar{X} = 3.43$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.14 ระดับสมรรถนะ

สมรรถนะ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	ลำดับ
1. สามารถจัดทำแผนการเรียนรู้และนำไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลจริง	3.70	0.69	มาก	2
2. สามารถสร้างบรรยากาศการจัดการชั้นเรียนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้	3.77	0.73	มาก	1
รวม	3.73	0.66	มาก	

จากตารางที่ 4.14 ระดับสมรรถนะในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.73$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก

มาตรฐานที่ 7.การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ระดับสาระความรู้และสมรรถนะตามตารางที่ 4.15 และ 4.16 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.15 ระดับสาระความรู้

สาระความรู้	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	ลำดับ
1. หลักการแนวคิดแนวปฏิบัติในการวิจัย	3.44	0.82	ปานกลาง	1
2. การใช้และผลิตงานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้	3.32	0.82	ปานกลาง	2
รวม	3.38	0.78	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.15 ระดับสาระความรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.38$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าหลักการแนวคิดแนวปฏิบัติในการวิจัยอยู่ในลำดับที่สูงกว่า

ตารางที่ 4.16 ระดับสมรรถนะ

สมรรถนะ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	ลำดับ
1. สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน	3.50	0.78	มาก	1
2. สามารถทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและพัฒนาผู้เรียน	3.39	0.79	ปานกลาง	2
รวม	3.44	0.74	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.16 ระดับสมรรถนะในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.44$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.50$) ส่วนสามารถทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและพัฒนาผู้เรียน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.39$)

มาตรฐานที่ 8. นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา ระดับสาระความรู้และสมรรถนะ ตามตารางที่ 4.17 และ 4.18 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.17 ระดับสาระความรู้

สาระความรู้	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	ลำดับ
1. หลักการแนวทางการออกแบบการประยุกต์ใช้และการประเมินสื่อ นวัตกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้	3.37	0.79	ปานกลาง	2
2. เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสาร	3.54	0.74	มาก	1
รวม	3.45	0.70	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.17 ระดับสาระความรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.45$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.54$) ส่วนหลักการแนวทางการออกแบบการประยุกต์ใช้และการประเมินสื่อ นวัตกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.37$)

ตารางที่ 4.18 ระดับสมรรถนะ

สมรรถนะ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	ลำดับ
1. ประยุกต์ใช้และประเมินสื่อ นวัตกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้	3.58	0.73	มาก	1
2. สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสาร	3.64	0.73	มาก	2
รวม	3.61	0.67	มาก	

จากตารางที่ 4.18 ระดับสมรรถนะในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.61$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก

มาตรฐานที่ 9.การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ระดับสาระความรู้และสมรรถนะตามตารางที่ 4.19 และ 4.20 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.19 ระดับสาระความรู้

สาระความรู้	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	ลำดับ
1. หลักการแนวคิดและแนวปฏิบัติในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน	3.57	0.68	มาก	1
2. ปฏิบัติการวัดและการประเมินผล	3.48	0.81	ปานกลาง	2
รวม	3.53	0.71	มาก	

จากตารางที่ 4.19 ระดับสาระความรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.53$) และ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าหลักการแนวคิดและแนวปฏิบัติในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนอยู่ในระดับมาก ส่วนปฏิบัติการวัดและการประเมินผลอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.20 ระดับสมรรถนะ

สมรรถนะ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	ลำดับ
1. สามารถวัดและประเมินผลได้	3.65	0.74	มาก	1
2. สามารถนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียน	3.62	0.72	มาก	2
รวม	3.63	0.68	มาก	

จากตารางที่ 4.20 ระดับสมรรถนะในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.63$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก

มาตรฐานที่ 10.การประกันคุณภาพการศึกษา ระดับสาระความรู้และสมรรถนะตาม
 ตารางที่ 4.21 และ 4.22 ดังต่อไปนี้
 ตารางที่ 4.21 ระดับสาระความรู้

สาระความรู้	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	ลำดับ
1. หลักการแนวคิดแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดการ คุณภาพการศึกษา	3.28	0.74	ปานกลาง	2
2. การประกันคุณภาพการศึกษา	3.29	0.83	ปานกลาง	1
รวม	3.29	0.74	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.21 ระดับสาระความรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.29$) และ
 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.22 ระดับสมรรถนะ

สมรรถนะ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	ลำดับ
1.สามารถจัดการคุณภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง	3.40	0.79	ปานกลาง	2
2. สามารถดำเนินการจัดกิจกรรมประเมินคุณภาพ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้	3.45	0.80	ปานกลาง	1
รวม	3.43	0.77	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.22 ระดับสมรรถนะในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.43$) และเมื่อ
 พิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง

มาตรฐานที่ 11. คุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณ ระดับสาระความรู้และสมรรถนะตามตารางที่ 4.23 และ 4.24 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.23 ระดับสาระความรู้

สาระความรู้	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	ลำดับ
1. หลักธรรมาภิบาลและความซื่อสัตย์สุจริต	3.93	0.89	มาก	2
2. คุณธรรมและจริยธรรมของวิชาชีพครู	4.02	0.89	มาก	1
3. จรรยาบรรณของวิชาชีพที่คุรุสภากำหนด	3.89	0.94	มาก	3
รวม	3.95	0.84	มาก	

จากตารางที่ 4.23 ระดับสาระความรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.95$) และ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.24 ระดับสมรรถนะ

สมรรถนะ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	ลำดับ
1. ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีมีจิตสำนึกสาธารณะและเสียสละให้สังคม	4.15	0.80	มาก	1
2. ปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพ	4.14	0.84	มาก	2
รวม	4.14	0.80	มาก	

จากตารางที่ 4.24 ระดับสมรรถนะในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.14$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก

สรุปสาระความรู้และสมรรถนะความมาตรฐานความรู้ผู้ประกอบการวิชาชีพครู

ตารางที่ 4.25 สรุปสาระความรู้และสมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ผู้ประกอบการวิชาชีพครู

มาตรฐานความรู้	สาระความรู้				สมรรถนะ			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับ
1.ความเป็นครู	3.48	0.56	ปานกลาง	3	3.84	0.60	มาก	2
2.ปรัชญาการศึกษา	3.37	0.73	ปานกลาง	9	3.62	0.69	มาก	7
3.ภาษาและวัฒนธรรม	3.38	0.70	ปานกลาง	7	3.69	0.68	มาก	5
4.จิตวิทยาสำหรับครู	3.47	0.73	ปานกลาง	4	3.79	0.77	มาก	3
5.หลักสูตร	3.32	0.75	ปานกลาง	10	3.25	0.80	ปานกลาง	11
6.การจัดการเรียนรู้และการจัดการชั้นเรียน	3.47	0.66	ปานกลาง	4	3.73	0.66	มาก	4
7.ทวียจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้	3.38	0.78	ปานกลาง	7	3.44	0.74	ปานกลาง	9
8.นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา	3.45	0.70	ปานกลาง	6	3.61	0.67	มาก	8
9.การวัดและประเมินผลการเรียนรู้	3.53	0.71	มาก	2	3.63	0.68	มาก	6
10.การประกันคุณภาพการศึกษา	3.29	0.74	ปานกลาง	11	3.43	0.77	ปานกลาง	10
11.คุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณ	3.95	0.84	มาก	1	4.14	0.80	มาก	1
รวม	3.46	0.66	ปานกลาง		3.65	0.65	มาก	

จากตารางที่ 4.25 มาตรฐานความรู้ 11 ด้าน มีระดับสาระความรู้โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.46$, S.D.=0.66) เมื่อพิจารณาเป็นรายมาตรฐานพบว่าคุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณอยู่ลำดับสูงสุด ($\bar{X}=3.95$, S.D.=0.84) รองลงมาได้แก่การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ($\bar{X}=3.53$, S.D.=0.71) และการประกันคุณภาพการศึกษาอยู่ในลำดับต่ำสุด ($\bar{X}=3.29$, S.D.=0.74) ส่วนระดับสมรรถนะโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.65$, S.D.=0.65) เมื่อพิจารณาเป็นรายมาตรฐานพบว่าคุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณอยู่ในลำดับสูงสุด ($\bar{X}=4.14$, S.D.=0.80) รองลงมาได้แก่ความเป็นครู ($\bar{X}=3.84$, S.D.=0.60) และหลักสูตรอยู่ในลำดับต่ำสุด ($\bar{X}=3.25$, S.D.=0.80)

ตอนที่ 3 ลำดับความสำคัญของมาตรฐานความรู้ผู้ประกอบวิชาชีพครู

ในการจัดลำดับความสำคัญ โดยการให้น้ำหนักตามลำดับที่ ดังนี้

ลำดับที่ 1=5 ลำดับที่ 2=4 ลำดับที่ 3=3 ลำดับที่ 4=2 และ ลำดับที่ 5=1 ซึ่งเมื่อนำข้อมูลความถี่คูณด้วยค่าน้ำหนักในแต่ละมาตรฐานแล้ว ได้ลำดับที่ตามคะแนนในแต่ละมาตรฐาน ตามตารางที่ 4.26

ตารางที่ 4.26 ลำดับความสำคัญของมาตรฐานความรู้ผู้ประกอบวิชาชีพครู

มาตรฐานความรู้	จำนวนลำดับที่ x น้ำหนัก										รวม	ที่
	ลำดับที่ 5x1		ลำดับที่ 4x2		ลำดับที่ 3x3		ลำดับที่ 2x4		ลำดับที่ 1x5			
1. ความเป็นครู	4	4	2	4	4	12	17	4	55	275	299	1
2. ปรัชญาการศึกษา	6	6	7	14	9	27	3	12	0	0	59	8
3. ภาษาและวัฒนธรรม	6	6	7	14	6	18	4	16	1	5	59	8
4. จิตวิทยาสำหรับครู	5	5	14	28	18	54	23	92	6	30	209	2
5. หลักสูตร	3	3	19	38	16	48	12	48	9	45	182	5
6. การจัดการเรียนรู้และการจัดการชั้นเรียน	16	16	13	26	13	39	14	56	3	15	168	6
7. การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้	8	8	6	12	2	6	2	8	0	0	34	11
8. นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา	10	10	7	14	5	15	0	0	3	15	54	10
9. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้	19	19	8	16	7	21	6	24	0	0	80	7
10. การประกันคุณภาพการศึกษา	11	11	7	14	10	30	13	52	16	80	187	4
11. คุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณ	42	42	11	22	7	21	10	40	13	65	190	3

จากตารางที่ 4.26 พบว่ามาตรฐานความรู้ผู้ประกอบวิชาชีพครู มาตรฐานความเป็นครูมีความสำคัญสูงสุด รองลงมาได้แก่จิตวิทยาสำหรับครูคุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณ การประกันคุณภาพการศึกษา และหลักสูตร ตามลำดับ ส่วนมาตรฐานการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ และนวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษามีความสำคัญอยู่ในลำดับต่ำ

ตอนที่ 4 การทดสอบสมมติฐาน

จากสมมติฐานการวิจัยว่าลักษณะของผู้ประกอบวิชาชีพครูไม่ทำให้สาระความรู้และสมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ผู้ประกอบวิชาชีพครู แตกต่างกัน หรือไม่มีความสัมพันธ์กัน โดยการทดสอบค่าที (t-test) และการทดสอบค่าเอฟ (F-test) ปรากฏผลดังต่อไปนี้

4.1 ผลการทดสอบสมมติฐานด้านสาระความรู้

ตารางที่ 4.27 สาระความรู้ตามมาตรฐานความรู้ของผู้ประกอบวิชาชีพครู ที่มีเพศแตกต่างกัน

สาระความรู้	ชาย (n=27)		หญิง (n=73)		sig
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	
1.ความเป็นครู	3.47	0.53	3.49	0.57	0.86
2.ปรัชญาการศึกษา	3.34	0.79	3.39	0.71	0.79
3. ภาษาและวัฒนธรรม	3.40	0.64	3.38	0.72	0.90
4.จิตวิทยาสำหรับครู	3.51	0.61	3.47	0.77	0.80
5.หลักสูตร	3.42	0.72	3.28	0.76	0.41
6.การจัดการเรียนรู้ และการจัดการชั้นเรียน	3.41	0.71	3.50	0.65	0.53
7.การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้	3.34	0.62	3.40	0.83	0.74
8.นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา	3.67	0.59	3.37	0.73	0.06
9.การวัดและประเมินผลการเรียนรู้	3.50	0.74	3.53	0.69	0.83
10.การประกันคุณภาพการศึกษา	3.23	0.72	3.30	0.75	0.65
11.คุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณ	3.82	0.98	4.00	0.79	0.33
รวม	3.46	0.54	3.46	0.58	0.98

หมายเหตุ. *แตกต่างที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.27 ผู้ประกอบวิชาชีพครูที่มีเพศแตกต่างกัน มีสาระความรู้ตามมาตรฐานความรู้ไม่แตกต่างกันทั้งในภาพรวมและรายด้าน

ตารางที่ 4.28 สาระความรู้ตามมาตรฐานความรู้ของผู้ประกอบวิชาชีพครู ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน

สาระความรู้	ปริญญาตรี (n=85)		สูงกว่าปริญญาตรี (n=14)		sig
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	
1.ความเป็นครู	3.49	0.56	3.47	0.52	0.87
2.ปรัชญาการศึกษา	3.36	0.73	3.46	0.77	0.64
3. ภาษาและวัฒนธรรม	3.35	0.68	3.60	0.81	0.21
4.จิตวิทยาสำหรับครู	3.43	0.74	3.73	0.61	0.16
5.หลักสูตร	3.28	0.78	3.54	0.48	0.22
6.การจัดการเรียนรู้ และการจัดการชั้นเรียน	3.48	0.68	3.51	0.56	0.85
7.การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้	3.31	0.76	3.85	0.74	0.02*
8.นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา	3.44	0.73	3.50	0.55	0.79
9.การวัดและประเมินผลการเรียนรู้	3.50	0.73	3.67	0.50	0.38
10.การประกันคุณภาพการศึกษา	3.28	0.75	3.28	0.67	0.99
11.คุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณ	3.91	0.86	4.23	0.64	0.18
รวม	3.44	0.59	3.62	0.41	0.26

หมายเหตุ. *แตกต่างที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.28 ผู้ประกอบวิชาชีพครูที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีสาระความรู้ตามมาตรฐานความรู้ไม่แตกต่างกันในภาพรวม แต่เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า แตกต่างกัน 1 ด้าน คือ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้

ตารางที่ 4.29 สาระความรู้ตามมาตรฐานความรู้ของผู้ประกอบวิชาชีพครู ที่มีอายุแตกต่างกัน

สาระความรู้	20-25 ปี (n=28)		26-30 ปี (n=38)		31 ปีขึ้นไป (n=33)		sig
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	
1.ความเป็นครู	3.49	0.55	3.41	0.56	3.58	0.56	0.46
2.ปรัชญาการศึกษา	3.39	0.65	3.27	0.82	3.48	0.69	0.49
3. ภาษาและวัฒนธรรม	3.32	0.78	3.34	0.61	3.50	0.72	0.53
4.จิตวิทยาสำหรับครู	3.29	0.75	3.52	0.79	3.58	0.64	0.28
5.หลักสูตร	3.10	0.72	3.28	0.73	3.53	0.74	0.07
6.การจัดการเรียนรู้ และการจัดการชั้นเรียน	3.40	0.72	3.53	0.67	3.49	0.61	0.73
7.การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้	3.16	0.80	3.43	0.69	3.53	0.82	0.16
8.นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศ ทางการศึกษา	3.35	0.67	3.40	0.74	3.59	0.68	0.38
9.การวัดและประเมินผลการเรียนรู้	3.46	0.74	3.47	0.69	3.63	0.69	0.54
10.การประกันคุณภาพการศึกษา	3.17	0.78	3.25	0.72	3.42	0.73	0.40
11.คุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณ	3.67	0.92	3.95	0.80	4.20	0.75	0.05
รวม	3.35	0.62	3.44	0.56	3.59	0.53	0.23

หมายเหตุ. *แตกต่างที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.29 ผู้ประกอบวิชาชีพครูที่มีอายุแตกต่างกัน มีสาระความรู้ตามมาตรฐานความรู้ไม่แตกต่างกันทั้งในภาพรวมและรายด้าน

ตารางที่ 4.30 สารความรู้ตามมาตรฐานความรู้ของผู้ประกอบวิชาชีพครู ที่จบปีการศึกษาแตกต่างกัน

สารความรู้	ก่อน พ.ศ. 2545 (n=17)		พ.ศ. 2546-2550 (n=16)		พ.ศ. 2551-2555 (n=59)		ตั้งแต่ 2556 เป็นต้นไป (n=7)		sig
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	
1.ความเป็นครู	3.50	0.34	3.62	0.64	3.43	0.59	3.62	0.53	0.60
2.ปรัชญาการศึกษา	3.38	0.60	3.50	0.87	3.32	0.72	3.57	0.88	0.74
3. ภาษาและวัฒนธรรม	3.52	0.48	3.46	0.71	3.27	0.72	3.78	0.85	0.20
4.จิตวิทยาสำหรับครู	3.47	0.42	3.70	0.88	3.38	0.76	3.80	0.69	0.27
5.หลักสูตร	3.41	0.70	3.52	0.84	3.19	0.74	3.66	0.60	0.21
6.การจัดการเรียนรู้และการจัดการชั้นเรียน	3.37	0.38	3.56	0.85	3.50	0.70	3.40	0.44	0.84
7.การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้	3.50	0.50	3.53	0.84	3.32	0.85	3.35	0.47	0.73
8.นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา	3.41	0.47	3.71	0.94	3.36	0.67	3.71	0.75	0.24
9.การวัดและประเมินผลการเรียนรู้	3.50	0.63	3.59	0.91	3.45	0.66	4.00	0.64	0.28
10.การประกันคุณภาพการศึกษา	3.41	0.56	3.46	0.82	3.13	0.73	3.85	0.69	0.04*
11.คุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณ	4.07	0.67	4.22	1.11	3.81	0.80	4.28	0.75	0.19
รวม	3.50	0.35	3.62	0.72	3.38	0.57	3.73	0.52	0.24

หมายเหตุ. *แตกต่างที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.30 ผู้ประกอบวิชาชีพครูที่จบปีการศึกษาแตกต่างกัน มีสารความรู้ตามมาตรฐานความรู้ไม่แตกต่างกันในภาพรวม แต่เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า แตกต่างกัน 1 ด้าน คือ ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

ตารางที่ 4.31 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ที่จบปีการศึกษาแตกต่างกัน ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา โดยวิธีเชฟเฟ (Scheffe')

ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา	$\bar{X}$	พ.ศ. 2546-2550	พ.ศ. 2551-2555	ตั้งแต่ พ.ศ. 2556 เป็นต้นไป
1. ก่อน พ.ศ. 2545	3.41	0.82	0.16	0.17
2. พ.ศ. 2546-2550	3.46		0.10	0.23
3. พ.ศ. 2551- 2555	3.13			0.01*
4. ตั้งแต่ พ.ศ. 2556 เป็นต้นไป	3.85			

หมายเหตุ. *แตกต่างที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.31 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างรายคู่ ที่จบปีการศึกษาแตกต่างกัน ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา พบว่า มีความแตกต่าง 1 คู่ คือ พ.ศ. 2551- 2555 กับตั้งแต่ 2556 เป็นต้นไป โดยผู้ประกอบวิชาชีพครูที่จบ ตั้งแต่ พ.ศ. 2556 เป็นต้นไป มีระดับความรู้ในด้านนี้มากกว่าผู้ที่จบ พ.ศ.2551-2555

ตารางที่ 4.32 สาระความรู้ตามมาตรฐานความรู้ของผู้ประกอบวิชาชีพครูที่มีเกรดเฉลี่ยในการจบแตกต่างกัน

สาระความรู้	ต่ำกว่า 2.50 (n=39)		2.50-3.00 (n=35)		3.01-3.50 (n=14)		ตั้งแต่ 3.51 เป็นต้นไป (n=11)		sig
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	
1.ความเป็นครู	3.50	0.61	3.54	0.51	3.30	0.55	3.54	0.49	0.56
2.ปรัชญาการศึกษา	3.42	0.77	3.41	0.72	3.07	0.47	3.50	0.89	0.40
3. ภาษาและวัฒนธรรม	3.33	0.59	3.41	0.69	3.21	0.89	3.72	0.78	0.29
4.จิตวิทยาสำหรับครู	3.50	0.74	3.54	0.78	3.19	0.67	3.47	0.65	0.45
5.หลักสูตร	3.36	0.72	3.30	0.86	3.11	0.75	3.45	0.37	0.68
6.การจัดการเรียนรู้และการจัดการชั้นเรียน	3.49	0.62	3.49	0.79	3.35	0.53	3.56	0.56	0.87
7.การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้	3.41	0.69	3.30	0.92	3.39	0.85	3.59	0.43	0.75
8.นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา	3.43	0.77	3.55	0.72	3.25	0.61	3.45	0.47	0.59
9.การวัดและประเมินผลการเรียนรู้	3.58	0.68	3.52	0.82	3.17	0.50	3.72	0.51	0.20
10.การประกันคุณภาพการศึกษา	3.35	0.72	3.28	0.74	3.00	0.67	3.40	0.88	0.43
11.คุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณ	4.01	0.85	3.93	0.90	3.73	0.83	4.12	0.65	0.67
รวม	3.49	0.56	3.48	0.63	3.25	0.52	3.60	0.45	0.45

หมายเหตุ. *แตกต่างที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.32 ผู้ประกอบวิชาชีพครูที่มีเกรดเฉลี่ยแตกต่างกัน มีสาระความรู้ตามมาตรฐานความรู้ไม่แตกต่างกันทั้งในภาพรวมและรายด้าน

ตารางที่ 4.33 สารความรู้ตามมาตรฐานความรู้ของผู้ประกอบวิชาชีพครูที่สอนระดับชั้นแตกต่างกัน

สารความรู้	อนุบาล (n=15)		ประถมศึกษา (n=38)		มัธยมศึกษา (n=40)		อาชีวศึกษา (n=6)		sig
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	
1.ความเป็นครู	3.50	0.54	3.58	0.54	3.43	0.60	3.30	0.37	0.53
2.ปรัชญาการศึกษา	3.30	0.81	3.63	0.67	3.15	0.71	3.50	0.63	0.03*
3. ภาษาและวัฒนธรรม	3.43	0.59	3.43	0.69	3.35	0.74	3.25	0.82	0.90
4.จิตวิทยาสำหรับครู	3.37	0.71	3.56	0.75	3.40	0.76	3.77	0.45	0.53
5.หลักสูตร	3.20	0.94	3.42	0.71	3.27	0.75	3.22	0.34	0.70
6.การจัดการเรียนรู้และการจัดการชั้นเรียน	3.37	0.68	3.59	0.56	3.44	0.77	3.36	0.44	0.61
7.การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้	3.03	0.93	3.39	0.67	3.43	0.79	3.91	0.66	0.11
8.นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา	3.23	0.82	3.51	0.65	3.50	0.74	3.33	0.51	0.56
9.การวัดและประเมินผลการเรียนรู้	3.16	0.69	3.68	0.60	3.51	0.78	3.50	0.54	0.12
10.การประกันคุณภาพการศึกษา	3.03	0.78	3.44	0.76	3.26	0.74	3.08	0.20	0.26
11.คุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณ	4.02	0.72	4.08	0.74	3.79	0.94	4.11	1.00	0.44
รวม	3.33	0.63	3.57	0.52	3.41	0.61	3.48	0.34	0.46

หมายเหตุ. *แตกต่างที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.33 ผู้ประกอบวิชาชีพครูที่สอนระดับชั้นแตกต่างกัน มีสารความรู้ตามมาตรฐานความรู้ไม่แตกต่างกันในภาพรวม แต่เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าแตกต่างกัน 1 ด้าน คือ ด้านปรัชญาการศึกษา

ตารางที่ 4.34 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ที่สอนระดับชั้นแตกต่างกัน ด้านปรัชญาการศึกษา โดยวิธีเชฟเฟ (Scheffe')

ด้านปรัชญาการศึกษา	$\bar{X}$	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	อาชีวศึกษา
อนุบาล	3.30	0.13	0.48	0.56
ประถมศึกษา	3.63		0.00*	0.67
มัธยมศึกษา	3.15			0.26
อาชีวศึกษา	3.50			

หมายเหตุ. *แตกต่างที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.34 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างรายคู่ด้านปรัชญาการศึกษา พบว่า มีความแตกต่างกัน 1 คู่ คือ ระดับประถมศึกษา กับระดับมัธยมศึกษา โดยผู้ประกอบวิชาชีพครูที่สอนระดับประถมศึกษา มีระดับความรู้ในด้านนี้มากกว่าที่สอนระดับมัธยมศึกษา

ตารางที่ 4.35 สาระความรู้ตามมาตรฐานความรู้ของผู้ประกอบวิชาชีพครูที่มีประสบการณ์ในการสอนแตกต่างกัน

สาระความรู้	1-3 ปี (n=71)		4-5 ปี (n=20)		มากกว่า 5 ปี (n=8)		sig
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D	
1.ความเป็นครู	3.43	0.57	3.69	0.50	3.50	0.53	0.20
2.ปรัชญาการศึกษา	3.31	0.67	3.67	0.86	3.18	0.79	0.11
3. ภาษาและวัฒนธรรม	3.32	0.67	3.60	0.68	3.43	0.97	0.29
4.จิตวิทยาสำหรับครู	3.38	0.69	3.81	0.69	3.54	0.97	0.06
5.หลักสูตร	3.21	0.71	3.55	0.71	3.66	0.95	0.08
6.การจัดการเรียนรู้ และการจัดการชั้นเรียน	3.36	0.64	3.81	0.60	3.70	0.77	0.01*
7.การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้	3.32	0.80	3.62	0.68	3.37	0.69	0.31
8.นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศ ทางการศึกษา	3.40	0.76	3.65	0.46	3.37	0.69	0.38
9.การวัดและประเมินผลการเรียนรู้	3.45	0.71	3.72	0.65	3.68	0.70	0.24
10.การประกันคุณภาพการศึกษา	3.21	0.73	3.37	0.72	3.75	0.70	0.12
11.คุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณ	3.87	0.88	4.18	0.66	4.16	0.87	0.27
รวม	3.39	0.57	3.70	0.47	3.58	0.67	0.08

หมายเหตุ. *แตกต่างที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.35 ผู้ประกอบวิชาชีพครูที่มีประสบการณ์ในการสอนแตกต่างกัน มีสาระความรู้ตามมาตรฐานความรู้ไม่แตกต่างกันในภาพรวม แต่เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าแตกต่างกัน 1 ด้าน คือ ด้านการจัดการเรียนรู้และการจัดการชั้นเรียน

ตารางที่ 4.36 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ที่มีประสิทธิผลในการสอนต่างกัน ด้านการจัดการเรียนรู้และการจัดการชั้นเรียนโดยวิธีเชฟเฟ (Scheffe')

การจัดการเรียนรู้และ การจัดการชั้นเรียน	$\bar{X}$	4-5 ปี	มากกว่า 5 ปีขึ้นไป
1-3 ปี	3.36	0.00*	0.17
4-5 ปี	3.81		0.68
มากกว่า 5 ปีขึ้นไป	3.70		

หมายเหตุ. *แตกต่างที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.36 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างรายคู่ด้านการจัดการเรียนรู้และการจัดการชั้นเรียน พบว่า มีความแตกต่าง 1 คู่ คือ มีประสิทธิผลในการสอน 1-3 ปีกับ 4-5 ปี โดยผู้ประกอบวิชาชีพครูที่มีประสิทธิผลในการสอน 4-5 ปี มีระดับความรู้ในด้านนี้มากกว่ามีประสิทธิผลในการสอน 1-3 ปี

ตอนที่ 5 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะผู้ประกอบการวิชาชีพครูกับสาระความรู้และสมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ผู้ประกอบการวิชาชีพครูโดยการทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square')

ตารางที่ 4.37 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะผู้ประกอบการวิชาชีพครูกับสาระความรู้ตามมาตรฐานความรู้ผู้ประกอบการวิชาชีพครู

ลักษณะของผู้ประกอบการวิชาชีพครู	Sig. Chi-square	Cramer's V
เพศ	0.960	0.029
อายุ	0.057	0.215
วุฒิการศึกษา	0.146	0.197
เกรดเฉลี่ย	0.529	0.127
ระดับชั้นที่สอน	0.226	0.174
โรงเรียนสังกัด	0.618	0.105
ประสบการณ์ในการสอน	0.123	0.206

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะผู้ประกอบการวิชาชีพครูกับสาระความรู้ โดยการทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square') ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า ไม่มีลักษณะผู้ประกอบการวิชาชีพครูที่มีความสัมพันธ์กับสาระความรู้ตามมาตรฐานความรู้ผู้ประกอบการวิชาชีพครู ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 4.38 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะผู้ประกอบการวิชาชีพครูกับสมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ผู้ประกอบการวิชาชีพครู

ลักษณะผู้ประกอบการวิชาชีพครู	Sig. Chi-square	Cramer's V
เพศ	0.835	0.060
อายุ	0.497	0.131
วุฒิการศึกษา	0.641	0.095
เกรดเฉลี่ย	0.746	0.099
ระดับชั้นที่สอน	0.434	0.143
โรงเรียนสังกัด	0.286	0.170
ประสบการณ์ในการสอน	0.569	0.107

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะผู้ประกอบการวิชาชีพครูกับสมรรถนะ โดยการทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า ไม่มีลักษณะผู้ประกอบการวิชาชีพครูที่มีความสัมพันธ์กับสมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ผู้ประกอบการวิชาชีพครู ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตอนที่ 6 ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อสาระความรู้และสมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ผู้ประกอบการ วิเคราะห์โดยใช้ Component Analysis

ตารางที่ 4.39 ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อสาระความรู้ตามมาตรฐานความรู้ผู้ประกอบการ จำแนกตามด้าน

มาตรฐานที่	ปัจจัยที่มีความสำคัญ	Factor Loading	ร้อยละ
4.	จิตวิทยาสำหรับครู	0.8787	10.04
6.	การจัดการเรียนรู้และการจัดการชั้นเรียน	0.8589	9.82
9.	การวัดและประเมินผลการเรียนรู้	0.8301	9.49
5.	หลักสูตร	0.8208	9.38
1.	ความเป็นครู	0.8166	9.33
10.	การประกันคุณภาพการศึกษา	0.8027	9.18
8.	นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา	0.7902	9.03
7.	การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้	0.7884	9.01
11.	คุณธรรมจริยธรรมและ จรรยาบรรณ	0.7700	8.80
2.	ปรัชญาการศึกษา	0.7152	8.18
3.	ภาษาและวัฒนธรรม	0.6770	7.74
	รวม	8.7485	100.00

จากการวิเคราะห์โดยใช้ Component Analysis พบว่า ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อสาระความรู้ตามมาตรฐานความรู้ผู้ประกอบการมากที่สุดคือ จิตวิทยาสำหรับครู รองลงมาคือ การจัดการเรียนรู้และการจัดการชั้นเรียน และลำดับท้ายสุดคือ ภาษาและวัฒนธรรม

ตารางที่ 4.40 ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อสมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ผู้ประกอบการวิชาชีพครู จำแนกตามด้าน

มาตรฐานที่	ปัจจัยที่มีความสำคัญ	Factor Loading	ร้อยละ
7.	การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้	0.8666	9.94
4.	จิตวิทยาสำหรับครู	0.8636	9.91
10.	การประกันคุณภาพการศึกษา	0.8622	9.89
5.	หลักสูตร	0.8276	9.50
1.	ความเป็นครู	0.8244	9.46
9.	การวัดและประเมินผลการเรียนรู้	0.8214	9.43
2.	ปรัชญาการศึกษา	0.7806	8.96
11.	คุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณ	0.7612	8.73
6.	การจัดการเรียนรู้และการจัดการชั้นเรียน	0.7547	8.66
8.	นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา	0.7495	8.60
3.	ภาษาและวัฒนธรรม	0.6029	6.92
	รวม	8.7148	100.00

จากการวิเคราะห์โดยใช้ Component Analysis พบว่า ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อสมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ผู้ประกอบการวิชาชีพครูมากที่สุดคือ การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ รองลงมาคือ จิตวิทยาสำหรับครู และลำดับท้ายสุดคือ ภาษาและวัฒนธรรม

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง สาระความรู้และสมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ผู้ประกอบการวิชาชีพครู ของ นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา(Descriptive Research) โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อวัดระดับสาระความรู้และสมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ผู้ประกอบการวิชาชีพครูก่อนเข้าศึกษา จัดลำดับความสำคัญของมาตรฐานความรู้ผู้ประกอบการวิชาชีพครู วัดความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะผู้ประกอบการวิชาชีพครูกับ สาระความรู้และสมรรถนะ ตามมาตรฐานความรู้ และหาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อสาระความรู้และสมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ มีรายละเอียดดังนี้

2) ความต้องการพัฒนามาตรฐาน 5.1 สรุปผลการวิจัย

1) ระดับสาระความรู้และสมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ผู้ประกอบการวิชาชีพครู ของ นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต พบว่า

มาตรฐานที่ 1 ความเป็นครู ผลการวิจัยปรากฏว่า

ระดับสาระความรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยที่การปลูกฝังจิตวิญญาณความเป็นครูอยู่ในลำดับสูงสุดระดับมาก รองลงมาได้แก่การสร้างความก้าวหน้าและพัฒนาวิชาชีพครูอย่างต่อเนื่องอยู่ในระดับมาก สภาพงานครู คุณลักษณะ และมาตรฐานวิชาชีพครูอยู่ในระดับปานกลาง การจัดการความรู้เกี่ยวกับวิชาชีพครูอยู่ในระดับปานกลาง และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับครู และวิชาชีพครูอยู่ในลำดับสุดท้ายระดับปานกลาง

ระดับสมรรถนะในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยการมีจิตวิญญาณความเป็นครูอยู่ในลำดับสูงสุด รองลงมาได้แก่การปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้เรียนที่ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพผู้เรียน การแสวงหาและเลือกใช้ข้อมูลข่าวสารความรู้เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง และรอบรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอนและกลยุทธ์การสอนเพื่อให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์สร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ ได้อยู่ในลำดับสุดท้าย

มาตรฐานที่ 2 ปรัชญาการศึกษา ผลการวิจัยปรากฏว่า

ระดับสาระความรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยที่แนวคิดและกลวิธีการจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างการพัฒนาที่ยั่งยืนอยู่ในระดับมาก และปรัชญาแนวคิดและทฤษฎีทางการศึกษา ศาสนา เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมอยู่ในระดับปานกลาง

ระดับสมรรถนะในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยที่การใช้ประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาสถานศึกษาอยู่ในลำดับสูงกว่าการวิเคราะห์เกี่ยวกับการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

มาตรฐานที่ 3 ภาษาและวัฒนธรรม ผลการวิจัยปรากฏว่า

ระดับสาระความรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยที่ภาษาและวัฒนธรรมไทยเพื่อการเป็นครูอยู่ในระดับมาก ส่วนภาษาต่างประเทศเพื่อพัฒนาวิชาชีพครูอยู่ในระดับ ปานกลาง

ระดับสมรรถนะในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยที่การใช้ภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติอยู่ในระดับที่สูงกว่าความสามารถใช้ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน ภาษาไทยและภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อความหมายอย่างถูกต้อง

มาตรฐานที่ 4 จิตวิทยาสำหรับครู ผลการวิจัยปรากฏว่า

ระดับสาระความรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยที่จิตวิทยาการแนะแนวและการให้คำปรึกษาอยู่ในระดับสูงสุด รองลงมาได้แก่จิตวิทยาพื้นฐานและจิตวิทยาพัฒนาการของมนุษย์ และจิตวิทยาการเรียนรู้และจิตวิทยาการศึกษาตามลำดับ

ระดับสมรรถนะในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และ อยู่ในระดับมากทุกข้อทั้ง ความสามารถในการคำแนะนำช่วยเหลือผู้เรียนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นและการใช้จิตวิทยาเพื่อความเข้าใจและสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เต็มศักยภาพ และมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน

มาตรฐานที่ 5 หลักสูตร ผลการวิจัยปรากฏว่า

ระดับสาระความรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยที่การนำหลักสูตรไปใช้อยู่ในระดับมาก ส่วนการพัฒนาหลักสูตรและหลักการแนวคิดในการจัดทำหลักสูตรอยู่ในระดับปานกลาง

ระดับสมรรถนะในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ โดยที่การปฏิบัติการประเมินหลักสูตรและการนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตร อยู่ในระดับสูงกว่าการวิเคราะห์หลักสูตรและสามารถจัดทำหลักสูตรได้

มาตรฐานที่ 6 การจัดการเรียนรู้และการจัดการชั้นเรียน ผลการวิจัยปรากฏว่า

ระดับสาระความรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยที่การจัดการจัดการชั้นเรียนอยู่ในระดับสูงสุด รองลงมาได้แก่หลักการแนวคิดแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดทำแผนการเรียนรู้การจัดการเรียนรู้และสิ่งแวดล้อมเพื่อการเรียนรู้ และ การบูรณาการการเรียนรู้แบบเรียนรวม อยู่ในระดับมากตามลำดับ

แต่ทฤษฎีและรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนรู้จักคิดวิเคราะห์คิดสร้างสรรค์และแก้ปัญหาได้ และการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ในสถานศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง

ระดับสมรรถนะในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และ ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยที่ความสามารถสร้างบรรยากาศการจัดการชั้นเรียนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ อยู่ในระดับสูงกว่าความสามารถจัดทำแผนการเรียนรู้และนำไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลจริง

มาตรฐานที่ 7 การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ผลการวิจัยปรากฏว่า

ระดับสาระความรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยที่หลักการแนวคิดแนวปฏิบัติในการวิจัยอยู่ในระดับมาก แต่การใช้และผลิตงานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ อยู่ในระดับปานกลาง

ระดับสมรรถนะในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยที่ความสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก แต่ความสามารถทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและพัฒนาผู้เรียน อยู่ในระดับปานกลาง

มาตรฐานที่ 8 นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา ผลการวิจัยปรากฏว่า

ระดับสาระความรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยที่เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับมาก แต่หลักการแนวคิดการออกแบบการประยุกต์ใช้และการประเมินสื่อ นวัตกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ อยู่ในระดับปานกลาง

ระดับสมรรถนะในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยที่ความสามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสาร อยู่ในระดับสูงกว่าการประยุกต์ใช้และประเมินสื่อ นวัตกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้

มาตรฐานที่ 9 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ผลการวิจัยปรากฏว่า

ระดับสาระความรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และ ทุกข้ออยู่ในระดับมากโดยที่หลักการแนวคิดและแนวปฏิบัติในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน อยู่ในระดับสูงกว่าปฏิบัติการวัดและการประเมินผล

ระดับสมรรถนะในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และทุกข้ออยู่ในระดับมากโดยที่สามารถวัดและประเมินผลได้ อยู่ในระดับสูงกว่าสามารถนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียน

มาตรฐานที่ 10 การประกันคุณภาพการศึกษา ผลการวิจัยปรากฏว่า

ระดับสาระความรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง โดยที่การประกันคุณภาพการศึกษา อยู่ในระดับสูงกว่าหลักการแนวคิดแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดการคุณภาพการศึกษา

ระดับสมรรถนะในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยที่ความสามารถดำเนินการจัดกิจกรรมประเมินคุณภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้อยู่ในระดับมาก แต่ความสามารถจัดการคุณภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง อยู่ในระดับปานกลาง

มาตรฐานที่ 11 คุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณ ผลการวิจัยปรากฏว่า

ระดับสาระความรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และ ทุกข้ออยู่ในระดับมากตามลำดับได้แก่ คุณธรรมและจริยธรรมของวิชาชีพครูหลักธรรมาภิบาลและความซื่อสัตย์สุจริตจรรยาบรรณของวิชาชีพที่คุรุสภากำหนด

ระดับสมรรถนะในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยที่การปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีมีจิตสำนึกสาธารณะและเสียสละให้สังคม อยู่ในระดับสูงกว่าการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพ

ความรู้ผู้ประกอบวิชาชีพครู พบว่า

มาตรฐานความรู้ผู้ประกอบวิชาชีพครูที่นักศึกษาต้องการตามลำดับได้แก่ มาตรฐานความรู้เป็นครูมีความสำคัญสูงสุด รองลงมาได้แก่จิตวิทยาสำหรับครู คุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณ การประกันคุณภาพการศึกษา หลักสูตร การจัดการเรียนรู้และการจัดการชั้นเรียน การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ภาษาและวัฒนธรรม ปรัชญาการศึกษา นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา และการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ตามลำดับ

3) ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะผู้ประกอบวิชาชีพครูกับสาระความรู้และสมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ผู้ประกอบวิชาชีพครู

จากการทดสอบ พบว่าไม่มีลักษณะผู้ประกอบวิชาชีพครูที่มีความสัมพันธ์กับสาระความรู้ตามมาตรฐานความรู้ผู้ประกอบวิชาชีพครู

4) ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อสาระความรู้และสมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ผู้ประกอบวิชาชีพครู

จากการวิเคราะห์โดยใช้ Component Analysis พบว่า ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อสาระความรู้ตามมาตรฐานความรู้ผู้ประกอบวิชาชีพครูมากที่สุดคือ จิตวิทยาสำหรับครู รองลงมาคือ การจัดการ

เรียนรู้และการจัดการชั้นเรียน การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ หลักสูตร ความเป็นครู การประกันคุณภาพการศึกษา นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ คุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณ ปรัชญา และภาษาและวัฒนธรรม ตามลำดับ

ส่วนปัจจัยที่มีความสำคัญต่อสมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ผู้ประกอบวิชาชีพครูมากที่สุด คือ การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ รองลงมาคือ จิตวิทยาสำหรับครู การประกันคุณภาพการศึกษา หลักสูตร ความเป็นครู การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ปรัชญา คุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณ การจัดการเรียนรู้และการจัดการชั้นเรียน นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา และ ภาษาและวัฒนธรรม ตามลำดับ

5.2 อภิปรายผลการศึกษา

จากผลการวิจัยเพื่อทราบระดับสาระความรู้และระดับสมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ผู้ประกอบวิชาชีพครู และลำดับความสำคัญของมาตรฐานความรู้ผู้ประกอบวิชาชีพครู ทั้ง 11 มาตรฐาน อภิปรายผลได้ดังนี้

5.2.1 ระดับสาระความรู้และระดับสมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ผู้ประกอบวิชาชีพครู

มาตรฐานที่ 1 ความเป็นครู ระดับสาระความรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เนื่องจากนักศึกษาทุกคนไม่เคยเรียนเกี่ยวกับความเป็นครูมาก่อน โดยเฉพาะการจัดการความรู้เกี่ยวกับวิชาชีพครูและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับครูและวิชาชีพครูอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งทั้งสองเรื่องมีความจำเป็นเพราะอาชีพครูเป็นวิชาชีพชั้นสูง มีกฎหมายควบคุม ตาม พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542ที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 มาตรา 53 ให้มีองค์กรวิชาชีพครูมีอำนาจหน้าที่กำหนดมาตรฐานวิชาชีพ ออกและเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพกำกับดูแลการปฏิบัติตามมาตรฐานและจรรยาบรรณของวิชาชีพรวมทั้งการพัฒนาวิชาชีพครูทั้งของรัฐและเอกชน ต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพตามที่กฎหมายกำหนด ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนต้องให้ความสำคัญในเรื่องการจัดการความรู้เกี่ยวกับวิชาชีพครูและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับครูและวิชาชีพครูเป็นพิเศษ ส่วนระดับสมรรถนะในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยการมีจิตวิญญาณความเป็นครูอยู่ในระดับสูงสุด แสดงว่าผู้ที่เรียนมีความพร้อมที่จะเป็นครูเนื่องจากมีจิตวิญญาณความเป็นครูสูงอยู่แล้ว

มาตรฐานที่ 2 ปรัชญาการศึกษา ระดับสาระความรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยที่แนวคิดและกลวิธีการจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างการพัฒนาที่ยั่งยืนอยู่ในระดับมาก แต่ปรัชญาแนวคิดและทฤษฎีทางการศึกษา ศาสนา เศรษฐกิจ สังคมวัฒนธรรมอยู่ในระดับปานกลาง จึงต้อง

ให้มีความรู้เรื่องการศึกษา ศาสนา เศรษฐกิจ สังคมวัฒนธรรมให้สูงขึ้น เพราะเรื่องดังกล่าวมีความจำเป็น สำหรับการดำรงชีวิต และต้องมีในหลักสูตร ตามผลการวิจัยของ ถุณินท์ สมุทร์ทัย (2556) ที่ได้ทำการวิจัยนำร่องการพัฒนาหลักสูตรการผลิตครูสำหรับศตวรรษที่ 21

พบว่าองค์ประกอบของหลักสูตรการผลิตครูสำหรับศตวรรษที่ 21 ควรมี 5 องค์ประกอบคือ 1) ความสามารถพื้นฐานทางจริยธรรม (Ethical Underpinning) 2) ความรู้ที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิต (Knowledge) 3) ความสามารถในการคิด (Thinking) 4) ความสามารถในการนำตนเอง (Leadership) และ 5) สมรรถนะที่จำเป็นในการประกอบวิชาชีพครู (Competency)

มาตรฐานที่ 3 ภาษาและวัฒนธรรมระดับสาระความรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยที่ภาษาและวัฒนธรรมไทยเพื่อการเป็นครูอยู่ในระดับมาก แต่ภาษาต่างประเทศเพื่อพัฒนาวิชาชีพครูอยู่ในระดับ ปานกลางผู้วิจัยเห็นว่าเรื่องมาตรฐานด้านภาษาและวัฒนธรรม ในปัจจุบันมีความจำเป็นที่จะต้องสร้างครูให้มีความรู้เรื่องภาษาต่างประเทศ เนื่องจากประเทศไทยจะต้องเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ.2558 เป็นหน้าที่ของครูโดยตรงในการเตรียมคนสู่ประชาคมอาเซียน และให้สอดคล้องกับสมรรถนะเรื่องภาษาและวัฒนธรรมในภาพรวมที่อยู่ในระดับมาก และอยู่ในระดับมากทุกข้อ และการใช้ภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติอยู่ในระดับที่สูงกว่าความสามารถใช้ทักษะการฟังการพูดการอ่านการเขียนภาษาไทยและภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อความหมายอย่างถูกต้อง

มาตรฐานที่ 4 จิตวิทยาสำหรับครูระดับสาระความรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยที่จิตวิทยาการแนะแนวและการให้คำปรึกษาอยู่ในระดับสูงสุด ประกอบกับมีระดับสมรรถนะในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และ อยู่ในระดับมากทุกข้อ เช่นกัน ทั้งความสามารถให้คำแนะนำช่วยเหลือผู้เรียนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นและการใช้จิตวิทยาเพื่อความเข้าใจและสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เต็มศักยภาพนักศึกษาจึงมีความพร้อมที่จะเป็นครู สอดคล้องตามข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ พ.ศ. 2556 ที่ให้ความหมายของครูไว้ว่า “ครู” หมายความว่าบุคคลซึ่งประกอบวิชาชีพหลักทางด้านการเรียนการสอนและการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการต่างๆซึ่งผู้ที่จะส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ดีจะต้องมีความรู้เรื่องจิตวิทยาเป็นอย่างดี

มาตรฐานที่ 5 หลักสูตรระดับสาระความรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง แต่การนำหลักสูตรไปใช้อยู่ในระดับมาก ถือได้ว่าอยู่ในเกณฑ์ที่ดี เพราะครูมีหน้าที่จริงๆคือการนำหลักสูตรไปใช้มากกว่าการทำหลักสูตร และสมรรถนะที่ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ก็เช่นเดียวกัน ที่การปฏิบัติการประเมินหลักสูตรและการนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตร อยู่ในระดับสูงกว่าการวิเคราะห์หลักสูตรและสามารถจัดทำหลักสูตรได้เพราะหน้าที่ของครูอยู่ที่การประเมินและนำผลการประเมินไปใช้มากกว่าการจัดทำหลักสูตร

มาตรฐานที่ 6 การจัดการเรียนรู้และการจัดการชั้นเรียนระดับสาระความรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยที่การจัดการชั้นเรียนอยู่ในระดับสูงสุดและระดับสมรรถนะในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยที่ความสามารถสร้างบรรยากาศการจัดการชั้นเรียนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อยู่ในระดับสูงกว่าความสามารถจัดทำแผนการเรียนรู้และนำไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลจริง แสดงได้ว่านักศึกษามีความรู้และมีสมรรถนะในเรื่องการจัดการเรียนรู้และการจัดการชั้นเรียนได้ดี พร้อมทั้งจะเป็นครูที่ดีเป็นไปตามข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพพ.ศ. 2556 ที่ว่าครูหมายความว่าบุคคลซึ่งประกอบวิชาชีพหลักทางด้านการเรียนการสอนและการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการต่างๆ

มาตรฐานที่ 7 การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ระดับสาระความรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยที่หลักการแนวคิดแนวปฏิบัติในการวิจัยอยู่ในระดับมากแต่การใช้และผลิตงานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในระดับปานกลาง และระดับสมรรถนะในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยที่ความสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก จะเห็นได้ว่าในเรื่องการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ถึงแม้ระดับสาระความรู้จะอยู่ในระดับปานกลาง แต่หลักการแนวคิดแนวปฏิบัติในการวิจัยอยู่ในระดับมากและระดับสมรรถนะในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยที่ความสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก แสดงได้ว่านักศึกษามีความพร้อมในการเรียนรู้เรื่องวิจัยได้ดี สามารถทำการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียนได้เป็นไปตามประกาศคณะกรรมการคุรุสภาเรื่องสาระความรู้สมรรถนะและประสบการณ์วิชาชีพของผู้ประกอบวิชาชีพครูตามข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพพ.ศ. 2556 หมวด 1 ผู้ประกอบวิชาชีพครูมีสาระความรู้และสมรรถนะของผู้ประกอบวิชาชีพครูตามมาตรฐานความรู้ ข้อ 13. การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะประกอบด้วย(3) การวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน

มาตรฐานที่ 8 นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาระดับสาระความรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยที่เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับมากและระดับสมรรถนะในภาพรวมอยู่ในระดับมากและทุกข้ออยู่ในระดับมาก นับได้ว่านักศึกษามีความพร้อมในการศึกษาในปัจจุบันและพร้อมที่จะทำงานในโลกปัจจุบันที่ต้องใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา

มาตรฐานที่ 9 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ระดับสาระความรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับมากและทุกข้ออยู่ในระดับมาก และระดับสมรรถนะในภาพรวมอยู่ในระดับมากและทุกข้ออยู่ในระดับมากเช่นกัน นับได้ว่านักศึกษามีความพร้อมที่จะเรียนและนำความรู้ไปใช้เรื่องการวัดและประเมินผลเพื่อสามารถรายงานผลการพัฒนาคุณภาพได้ เป็นไปตามมาตรฐานผู้ประกอบวิชาชีพครู

ตามข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพพ.ศ. 2556 ข้อ 11 ผู้ประกอบวิชาชีพครูต้องมีมาตรฐานการปฏิบัติงาน 7) รายงานผลการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนได้อย่างมีระบบ

มาตรฐานที่ 10 การประกันคุณภาพการศึกษา ระดับสาระความรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง จึงมีความจำเป็นจะต้องให้ความสำคัญในการเรียนการสอนเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาให้มากขึ้น เพราะมีการกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 การจัดการศึกษาทุกระดับจะต้องมีการประกันคุณภาพ

มาตรฐานที่ 11 คุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณ ปรากฏว่าทั้งระดับสาระความรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และทุกข้ออยู่ในระดับมากและระดับสมรรถนะในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และทุกข้ออยู่ในระดับมากเช่นกัน จึงเป็นโอกาสที่ดีที่ผู้เรียนวิชาชีพครูมีพื้นฐานทาง คุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณ ทั้งสาระความรู้และสมรรถนะที่สูงอยู่แล้ว

5.2.2 ลำดับความสำคัญของมาตรฐานความรู้ผู้ประกอบวิชาชีพครู

จากผลการวิจัยพบว่ามาตรฐานความรู้ผู้ประกอบวิชาชีพครู นักศึกษาเห็นว่ามาตรฐานความเป็นครูมีลำดับความสำคัญสูงสุด รองลงมาได้แก่จิตวิทยาสำหรับครู คุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณการประกันคุณภาพการศึกษา และหลักสูตร ตามลำดับ ส่วนการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้และนวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษามีความสำคัญอยู่ในลำดับต่ำ ถือได้ว่านักศึกษามีความต้องการและมีความพร้อมในการเป็นครูโดยดูจากพื้นฐานความรู้และสมรรถนะที่สูงพอในเรื่องที่จำเป็นในการเป็นครูอันได้แก่เรื่องมาตรฐานความเป็นครู จิตวิทยาสำหรับครู คุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณ การประกันคุณภาพการศึกษา และหลักสูตร

5.2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะผู้ประกอบวิชาชีพครูกับสาระความรู้และสมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ผู้ประกอบวิชาชีพครู

จากการทดสอบพบว่าไม่มีลักษณะผู้ประกอบวิชาชีพครูที่มีความสัมพันธ์กับสาระความรู้และสมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ผู้ประกอบวิชาชีพครู แสดงว่าผู้ประกอบวิชาชีพครูมีสาระความรู้และสมรรถนะมากน้อยระดับใด ไม่เกี่ยวเนื่องกับ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา เกรดเฉลี่ย ระดับชั้นที่สอน สังกัดของโรงเรียน และประสบการณ์ในการสอน

แต่จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะผู้ประกอบวิชาชีพครูกับสาระความรู้ ปรากฏว่า อายุ มีค่าไคสแคว์ 0.057 ใกล้เคียงระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าเรื่องอายุน่าจะมีความสัมพันธ์กับสาระความรู้บ้าง และประสบการณ์ในการสอนมีค่าไคสแคว์ 0.123 และวุฒิ

การศึกษามีค่าไคสแควร์ 0.146 ซึ่งลักษณะทั้งเรื่องอายุ ประสบการณ์ และวุฒิการศึกษาทำให้คนมี
 สาระความรู้แตกต่างกันอยู่แล้ว

ส่วนการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะผู้ประกอบการวิชาชีพครูกับสมรรถนะ
 ปรากฏว่าไม่มีลักษณะผู้ประกอบการวิชาชีพครูที่มีความสัมพันธ์กับสมรรถนะ มีแต่โรงเรียนที่สังกัดที่มี
 ค่า ไคสแควร์ต่ำสุดคือ 0.286 แต่ก็ยังห่างระดับนัยสำคัญที่ 0.05

5.2.4 ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อสาระความรู้และสมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ผู้ประกอบการ วิชาชีพครู

จากการวิเคราะห์โดยใช้ Component Analysis พบว่า ปัจจัยที่มีความสำคัญและมี
 ผลกระทบต่อสาระความรู้ตามมาตรฐานความรู้ผู้ประกอบการวิชาชีพครูมากที่สุดคือ จิตวิทยาสำหรับ
 ครู รองลงมาคือ การจัดการเรียนรู้และการจัดการชั้นเรียน การวัดและประเมินผลการเรียนรู้
 หลักสูตร ความเป็นครู การประกันคุณภาพการศึกษา นวัตกรรมและเทคโนโลยี
 สารสนเทศทางการศึกษา การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ คุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณ
 วิชาชีพ และภาษาและวัฒนธรรม ตามลำดับ

แสดงว่ามาตรฐานความรู้ในด้านจิตวิทยาสำหรับครู และการจัดการเรียนรู้และการ
 จัดการชั้นเรียน มีความสำคัญและมีผลต่อสาระความรู้มาก ซึ่งสอดคล้องกับอาชีพครูตามมาตรฐาน
 วิชาชีพที่กำหนดว่า “ครู” หมายความว่าบุคคลซึ่งประกอบวิชาชีพหลักทางด้านการเรียนการสอน
 และการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการต่างๆ ในสถานศึกษาปฐมวัยขั้นพื้นฐานและ
 อุดมศึกษาที่ต่ำกว่าปริญญาทั้งของรัฐและเอกชน ซึ่งครูจะต้องมีสาระความรู้เรื่องการจัดการเรียนรู้
 และการจัดการชั้นเรียนจึงจะจัดการเรียนการสอนได้ดี และในการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วย
 วิธีการต่างๆ จำเป็นจะต้องรู้จิตวิทยาโดยเฉพาะจิตวิทยาเด็กวัยต่างๆ ตั้งแต่ปฐมวัย ประถม มัธยม
 และอาชีวะ ส่วนปรัชญา และภาษาและวัฒนธรรมมีความสำคัญและมีผลต่อสาระความรู้น้อยกว่า
 ด้านอื่นๆ แต่ปรัชญา ภาษาและวัฒนธรรมก็ยังคงมีความสำคัญเช่นเดียวกัน

ส่วนปัจจัยที่มีความสำคัญและมีผลกระทบต่อสมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ผู้ประกอบการ
 วิชาชีพครูมากที่สุดคือ การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ รองลงมาคือ จิตวิทยาสำหรับครู การประกัน
 คุณภาพการศึกษา หลักสูตร ความเป็นครู การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ปรัชญา คุณธรรม
 จริยธรรมและจรรยาบรรณ การจัดการเรียนรู้และการจัดการชั้นเรียน นวัตกรรมและเทคโนโลยี
 สารสนเทศทางการศึกษา และ ภาษาและวัฒนธรรม ตามลำดับ

แสดงว่ามาตรฐานความรู้ในด้าน การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้และจิตวิทยาสำหรับครู มี
 ความสำคัญและมีผลต่อสมรรถนะมาก ด้านจิตวิทยามีความสำคัญเช่นเดียวกับสาระความรู้ แต่

การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ มีความสำคัญต่อสมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ผู้ประกอบการวิชาชีพครู เพราะในปัจจุบันการเรียนการสอนจำเป็นต้องมีการวิจัย ส่วนนวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา และ ภาษาและวัฒนธรรมมีความสำคัญและมีผลต่อสมรรถนะน้อยกว่าด้านอื่นๆแต่ก็มีความสำคัญเช่นเดียวกันเพราะ โลกปัจจุบันจะต้องใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้และภาษาและวัฒนธรรมก็เช่นเดียวกัน โดยเฉพาะการเตรียมคนสู่อาเซียน

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย เรื่องสาระความรู้และสมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ผู้ประกอบการวิชาชีพครูของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ผู้วิจัย มีข้อเสนอแนะดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลจากการวิจัย เรื่องสาระความรู้และสมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ผู้ประกอบการวิชาชีพครูของนักศึกษาไปใช้เพื่อให้เกิดผลในทางปฏิบัติ

1) มาตรฐานที่นักศึกษา มีระดับสาระความรู้และสมรรถนะไม่มาก ซึ่งได้แก่ มาตรฐานที่ 2 ปรัชญา มาตรฐานที่ 5 หลักสูตร มาตรฐานที่ 7 การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้และ มาตรฐานที่ 10 การประกันคุณภาพการศึกษา ทางวิทยาลัยควรพิจารณาอาจารย์ผู้สอนและ กระบวนการเรียนการสอนเป็นพิเศษ เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้และมีสมรรถนะให้มากขึ้นเพื่อ ประกอบอาชีพครูซึ่งเป็นวิชาชีพต่อไป

2) ในบางมาตรฐานถึงแม้ผลในภาพรวมอยู่ในระดับมาก แต่มีบางสาระความรู้และสมรรถนะยังไม่มาก ทางวิทยาลัยควรพิจารณาอาจารย์ผู้สอนและกระบวนการเรียนการสอนเป็นพิเศษ เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้และมีสมรรถนะให้มากขึ้นเพื่อประกอบอาชีพครูซึ่งเป็นวิชาชีพต่อไปก็เช่นเดียวกัน

3) สำหรับมาตรฐานที่ผลการวิจัยพบว่าอยู่ในระดับมากทั้งสาระความรู้และสมรรถนะก็ตาม ควรมีการพัฒนาให้สูงขึ้นให้ถึงระดับมากที่สุดต่อไปให้ได้

4) จากผลการวิจัย นักศึกษามีความต้องการและเห็นความสำคัญของมาตรฐานต่างๆตามลำดับดังกล่าว นั้น ทางวิทยาลัยควรให้ความสำคัญของมาตรฐานเหล่านั้น อาจจะจัดให้มีการเรียนการสอน การจัดกิจกรรม และอื่นๆเพื่อสนองตอบต่อนักศึกษาให้มากขึ้นตามลำดับความต้องการในแต่ละมาตรฐาน

5) จากผลการวิจัย คุณลักษณะต่างๆของผู้ประกอบการวิชาชีพครูไม่มีความสัมพันธ์กับสาระความรู้และสมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ผู้ประกอบการวิชาชีพครู ดังนั้นในการคัดเลือกผู้เข้า

6) จากผลการวิจัย ปัจจัยที่มีความสำคัญและมีผลกระทบต่อสาระความรู้ตามมาตรฐานความรู้ผู้ประกอบการวิชาชีพครูมากที่สุดคือ จิตวิทยาสำหรับครู รองลงมาคือ การจัดการเรียนรู้และการจัดการชั้นเรียน และ ปัจจัยที่มีความสำคัญและมีผลกระทบต่อสมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ผู้ประกอบการวิชาชีพครูมากที่สุดคือ การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ รองลงมาคือ จิตวิทยาสำหรับครู

ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนต้องให้ความสำคัญด้านวิชาจิตวิทยาสำหรับครู วิชาการจัดการเรียนรู้และการจัดการชั้นเรียน และวิชาการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้เป็นพิเศษ ทั้งด้านผู้สอน เนื้อหาวิชา การเรียนการสอน การวัดผล และอื่นๆในรายวิชาดังกล่าว

1) การทำวิจัยนี้เป็นการวิจัยสาระความรู้และสมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ผู้ประกอบวิชาชีพครูของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู ในวิทยาลัยครุศาสตร์มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ เท่านั้น จึงควรทำการวิจัยเรื่องนี้ในสถาบันการศึกษาอื่นๆ ที่จัดสอนหลักสูตร ประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู

2) ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรจะศึกษาผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาจากการเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู จากวิทยาลัยครูศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

รายการอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ.(2546). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ที่แก้ไขเพิ่มเติม

(ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 พร้อมกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้องและพระราชบัญญัติการศึกษาภาค

บังคับ พ.ศ.2545.กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ 7 องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.)

ราชกิจจานุเบกษา .(2556).ข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ พ.ศ. 2556. ราชกิจจานุเบกษา

เล่ม 130 ตอนพิเศษ 130 ง 4 ตุลาคม 2556

..... (2556).ประกาศคณะกรรมการคุรุสภาเรื่องสาระความรู้สมรรถนะและ

ประสบการณ์วิชาชีพของผู้ประกอบวิชาชีพครูผู้บริหารสถานศึกษาผู้บริหารการศึกษา

และศึกษานิเทศก์ตามข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ พ.ศ. 2556. ราชกิจจา

นุเบกษา เล่ม 130 ตอนพิเศษ 156 ง 12 พฤศจิกายน 2556

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์. (2557).หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู ปี พ.ศ.2557

สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา.(2553).รวมกฎหมาย กฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ สำหรับ

ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา.กรุงเทพฯ:ห้างหุ้นส่วนจำกัด ขงพลเทรดดิ้ง

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.(2552).ข้อเสนอการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง

(พ.ศ.2551-2561).กรุงเทพฯ:ผู้แต่ง.

ฤตินันท์ สมุทร์ทัย.(2556). การวิจัยนำร่องการพัฒนาหลักสูตรการผลิตครู สำหรับศตวรรษที่ 21.

เอกสารประกอบการประชุมทางวิชาการการวิจัยทางการศึกษาของชาติ สำนักงาน

เลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ,2556.

Book

Best.W.Jone. **Research in education**. New Jersey :Prentice-Hall Inc.,1970